

Pouka za učitelje 4-2018

Jedinstvo u Hristu

1. BIBLIJSKA DOKTRINA STVARANJE I PAD

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Galatima 3,29.

Učenici će:

Saznati: Uvideće Božju želju da obnovi jedinstvo svojih stvorenja nakon što je greh narušio sklad u Edemskom vrtu.

Osetiti: Čeznuće za danom kada će odnosi biti isceljeni, a Božji plan da sve obnovi završen.

Činiti: Odgovoriće na Božji poziv da postanu predstavnici Njegove ljubavi i pomirenja.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Greh i jedinstvo

- A. Kakav dokaz o Božjoj težnji za jedinstvom je očigledan u izveštaju o stvaranju?
- B. Zašto se za greh može reći da je suštinski uzrok nejedinstva?
- C. Kakav je Avramov značaj u Božjem planu da obnovi jedinstvo?

Osetiti: Čeznja za skladom

- A. Kako greh utiče na vaše odnose?
- B. Kako Božji plan da sve obnovi ispunjava našu čežnju za skladnim odnosima?

Činiti: Postati predstavnik

- A. Zašto je važno da shvatimo da je ljubav bila osnova Božje odluke da Ga Avramovi potomci predstavljaju na Zemlji?
- B. Šta su praktične posledice kada Bog nekoga izabere?
- C. Kako možete biti verni predstavnik Boga i Njegovog plana pomirenja?

Zaključak: Pojava greha u svetu narušila je jedinstvo i sklad kakav je Bog želeo da vlada među ljudima. Međutim, Bog je izrazio svoju ljubav prema ljudskom rodu napravivši plan kako da obnovi izgubljeno jedinstvo. Iako će konačno obnovljenje biti ostvareno Hristovim delovanjem, Bog je, takođe, izabrao ljude da budu predstavnici Njegove ljubavi i blagodati.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: 1. Jovanova 4,16.

Ključno načelo duhovnog rasta: Božji plan za ljudski rod jeste da među njima vlada jedinstvo i sklad. Dok čeka da se konačno obnovljenje jedinstva ostvari preko Hrista, Božji narod je pozvan da bude predstavnik Njegove ljubavi i blagodati.

Samo za učitelje: Uvodni razgovor je zasnovan na istinitom događaju. On nas podstiče da razmislimo o uticaju dela. Dok razgovarate o ovom događaju sa svojim razredom, naglasite njegov uticaj i na odnose i na osećanja.

Uvodni razgovor: Mlada je mesecima planirala venčanje. Pažljivo je birala svaki detalj da bi stvorila utisak i atmosferu kakvu je želela. Na dan venčanja, bilo je lepo sunčano vreme, i svečanost se odvijala po planu. Pre nego što je i postala svesna, izgovorila je svoje zavete i doživela prvi bračni poljubac. Međutim, tada je sve krenulo naopako. Jedan gost udario je drugog gosta jer su se posvađali oko sitnice. Nekoliko ljudi pokušalo je da smiri napetost, ali su se drugi priključili tuči. Svečano raspoloženje bilo je zamenjeno sve većim gnevom i nasiljem. Kada je stigla policija, na venčanju je vladao veliki metež. Šesnaest ljudi je uhapšeno, uključujući i mladoženju, koji je tu noć proveo u zatvoru. Savršen plan bio je uništen zbog jednog nepromišljenog postupka.

Za razgovor: Kako je jedan postupak uticao na odnose među gostima na venčanju? Kako je sve moglo biti drugačije da su pojedini gosti pokušali da smire situaciju? Setite se nečega što ste pažljivo planirali, da bi na kraju vaši planovi bili uništeni zbog određenih postupaka druge osobe. Kako ste se osećali? Kako je sve to uticalo na odnos sa tom osobom? Šta mislite kako se Bog osećao kada je Njegov savršen plan za ljudski rod bio uništen zbog Adama i Eve?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Božja priroda i karakter predstavljaju osnovu za razumevanje jedinstva. Dok budete razmatrali sledeće odeljke, potražite rešenja koja otkrivaju kako su Božja priroda i karakter uticali na: 1) Njegov prvobitni plan, 2) Njegovo ophođenje prema krivom paru, 3) Njegov plan da obnovi ono što je izgubljeno kao posledica greha.

BIBLIJSKI KOMENTAR

1. Temelji ljubavi i jedinstva

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: 1. Jovanova 4,7.8.16)

Prva knjiga Mojsijeva počinje izveštajem o tome kako Bog stvara i unosi red u kaos. Ovaj Bog, iako u tri Ličnosti, jedan je Bog i pokazuje savršeno jedinstvo u samoj svojoj prirodi. Bog je, takođe, otelovljenje ljubavi. Prema tome, možemo očekivati da će i ljubav i jedinstvo vladati tamo gde se priznaje i primenjuje Božje načelo.

Otiske Božje ljubavi i jedinstva možemo pronaći u celom izveštaju o stvaranju, od uklanjanja haosa do izjave da je sve što je stvoreno „veoma dobro“. Božje otiske ljubavi i jedinstva zapažamo i u stvaranju ljudskog roda po Božjem obličju i u izdvajanju Subote. Šest dana Bog je stvarao i ispunjavao različite delove neba i Zemlje, pripremajući dom za čoveka. Zatim je s ljubavlju stvorio Adama i Evu i udahnuo im život. Stvorio je ljude da bi stupio u zajednicu sa njima. Bog je želeo da deli ljubav koja je već postojala između Oca, Sina i Svetog Duha. „Stvorio nas je ne samo da bismo Ga mogli voleti, već da bi i On nas voleo. Njegova ljubav podstakla Ga je da prilikom stvaranja daruje jedan od najvećih darova koje može da podari – život.“ (*Adventistički hrišćani veruju*, str. 83. original) Božje stvaranje čoveka po svom obličju nije bilo samo čin ljubavi Stvoritelja koji je želeo da uspostavi zajednicu sa svojim delima stvaranja, već i poziv upućen ljudima da odražavaju Njegov karakter i da Mu odaju slavu.

Prema tome, sklad je vladao od trenutka kada je Bog rečju pokrenuo dela stvaranja i sve dok se greh nije pojavio u svetu.

Razmislite o ovome: Kako su ljubav i jedinstvo povezani? Koji drugi vidovi Božjeg karaktera su važni za postizanje sklada i jedinstva?

2. Narušavanje sklada

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: 1. Mojsijeva 3,16-19)

Jedan svestan čin neposlušnosti od strane praroditelja ljudskog roda imao je kobne posledice. Greh je ispunio svet i narušio sklad koji je Bog stvorio. Odnos Adama i Eve sa Bogom i jedno sa drugim nikada više nije bio isti. Pre greha razgovarali su sa Bogom licem k licu, ali sada su se sakrili, mučeni krivicom i strahom (1. Mojsijeva 3,8). Krivica je uništila njihov skladan odnos jer su sebično pokušali da dokažu svoju nevinost. Usledili su zavist, gnev i prezir.

Bog je u tekstu 1. Mojsijeva 3,16. upozorio da je jednakost Adama i Eve sada ugrožena. Pre greha, oboje su zajedno vladali, jer je oboma bio poveren isti zadatak (1. Mojsijeva 1,26-28). Posle greha, Bog je upozorio da će se ta harmonija promeniti, jer će jedno pokušati da vlada drugim.

Razmislite o ovome:

Sastavite listu posledica greha i razmotrite kako svaka posledica utiče na ljudske odnose. Mi obično razmišljamo o uticaju greha na naš odnos sa Bogom i drugim ljudima, ali retko razmišljamo o njegovom uticaju na naš odnos sa ostalim delima stvaranja. Kako greh utiče na čovekov odnos sa drugim delima stvaranja?

3. Obnavljanje izgubljenog

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: 5. Mojsijeva 7,6-11)

Plan spasenja pokazuje Božju želju da obnovi jedinstvo koje je izgubljeno usled greha. U okviru svoga plana, Bog je odlučio da Avram postane otac naroda koji će predstavljati Njegov karakter okolnim narodima na Zemlji (1. Mojsijeva 12,3). Ovaj obećani blagoslov ukazivao je na Isusa, „sina Avramovog“ (Matej 1,1), čija će smrt i vaskrsenje omogućiti pomirenje između Boga i ljudskog roda.

Avram je pokazao veru i poverenje u Božja obećanja. Njegova dela su primer šta Bog zahteva od nas. Ipak, to nije razlog što su Avramovi potomci pozvani da predstavljaju Boga. Bog je izabrao Avrama pre nego što je pokazao svoju veru, i pre nego što se poslušno pripremio da žrtvuje Isaka. Avram i njegovi potomci bili su izabrani zato što je Bog ljubavi veran svojim obećanjima. Ova istina je naročito važna, jer

nagoveštava da je temelj odnosa između Boga i Njegovog naroda Božji karakter, a ne ono što narod jeste ili što čini.

Razmislite o ovome:

Bog je dao četiri posebna obećanja Avramu: obećanje o zemlji, mnoštvu potomaka, velikom imenu i da će biti blagoslov svim narodima. Kako se svako obećanje odnosi na Božji plan da obnovi jedinstvo? Zašto je važno da shvatimo da se odnos između ljudi i Boga temelji na Božjem karakteru?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Pitanja za primenu podstiču članove razreda da razmotre kako u praksi izgleda predstavljati Boga i kako verno predstavljanje može uticati na misiju Crkve?

Za primenu:

1. Šta znači biti stvoren po Božjem obličju? Kako bi to trebalo da utiče na vaša dela?
2. Bog je pozvao Crkvu da predstavlja Njegov karakter. Koliko dobro Crkva predstavlja Božju ljubav i jedinstvo danas u svetu? Kako to može bolje da čini?
3. Na koje načine vi lično možete bolje da svedočite o Božjoj ljubavi i Njegovoj želji da vlada sklad?
4. Šta izveštaj o Vavilonskoj kuli otkriva o oblicima jedinstva koji su prihvatljivi Bogu?
5. Razgovarajte o sledećoj izjavi Elen Vajt zabeleženoj u februaru 1906. godine: „Najuverljiviji dokaz o Hristovoj misiji koji možemo pružiti svetu nalazi se u savršenom jedinstvu... U skladu s našim jedinstvom sa Hristom biće i naša snaga da spasavamo duše.“ (*Naše uzvišeno zvanje*, str. 172)

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Kao što je Bog pozvao Avrama i njegove potomke da predstavljaju Njegovo ime i karakter, tako je pozvao i Crkvu da bude Njegov predstavnik na Zemlji. Sledeće aktivnosti podstiču učenike da prihvate Božji poziv da budu Njegovi predstavnici ljubavi i sklada u svojoj Crkvi i među bližnjima.

Zajedničke aktivnosti:

1. Provedite vreme u molitvi tražeći od Boga da pomogne članovima razreda da odrede najbolje načine na koje mogu predstaviti Boga među bližnjima.
2. Izaberite jednu ulicu u svom susedstvu i isplanirajte evanđeosku službu u okviru koje će članovi vašeg subotnoškolskog razreda pokazati Božju ljubav radeći neophodne poslove.

Lične aktivnosti:

1. Istražite različita shvatanja Božjeg obličja o kojima teolozi raspravljaju. Zatim napravite pano na kome ćete opisati različite implikacije za vaš život.
2. Razmislite o svim svojim odnosima. Izaberite jedan koji biste želeli da poboljšate. Molite se za taj odnos. Zatim napišite šta sve možete da učinite u tom odnosu da biste bili bolji svedok Božje ljubavi. Izdvojite jedan predlog kao prvi korak u izgradnji tog odnosa u toku sledeće sedmice.

2. BIBLIJSKA DOKTRINA UZROCI NEJEDINSTVA

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Priče 9,10.

Učenici će:

Saznati: Shvatiće da Božja reč pruža mudrost koja, kada se sledi, širi sklad među Božjim narodom.

Osetiti: Osetiće potrebu da lično shvate Božju volju iznetu u Njegovoj reči.

Činiti: Odlučiće da radije slede Božju reč nego lične sklonosti u vezi sa tim šta je ispravno.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Poslušnost potpomaže jedinstvo

A. Kako Priče Solomunove definišu mudrost u 4. i 9. poglavlju?

B. Navedeni blagoslovi u tekstu 5. Mojsijeva 28,1-14. ne obuhvataju jedinstvo. Koji aspekti ovog teksta nagoveštavaju da poslušnost Božjoj reči podstiče jedinstvo?

C. Kako dolazi do sklada ukoliko sledimo Božju reč? Kako nam Pavlov savet upućen Korinćanima pomaže da odgovorimo na ovo pitanje?

Osetiti: Potreba za razumevanjem Božje volje

A. Zašto se savet Rovoamovih prijatelja njemu činio ispravnim?

B. Da li ste ikada bili toliko privrženi određenoj ideji da ste smatrali da je to Božja volja za vas? Šta je bila posledica te vaše odluke?

C. Koji činioци u Crkvi čine danas lično razumevanje Božje volje neophodnim?

Činiti: Slediti Božju volju

A. Kako možemo napraviti razliku između svojih sklonosti i Božje volje?

B. Kakve korake možete preduzeti ukoliko niste sigurni šta je Božja volja?

Zaključak: Primeri iz Svetog pisma otkrivaju da vernost i poslušnost Božjoj volji širi jedinstvo i sklad među Božjim narodom. Međutim, neposlušnost i težnja da sledimo lične sklonosti stvaraju uslove za pojavu nejedinstva.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Priče 9,10.

Ključno načelo duhovnog rasta: Čovekova sklonost da radi ono što mu se čini ispravnim na osnovu ličnog suda često dovodi do problema koji stvaraju nesklad i nejedinstvo. Hrišćani mogu da izbegnu ovu zamku tražeći mudrost u Božjoj reči, naročito se usredsređujući na Hrista, središte Jevanđelja.

Samo za učitelje: Lični sud lako može da osujeti činjenje onoga što je ispravno. Kada započnete razgovor u razredu, pomozite učenicima da shvate da je lako stvoriti probleme ukoliko sledimo lične sklonosti umesto mudri savet.

Uvodni razgovor:

U maju 2015. godine snažne padavine izazvale su poplave severno od Brizbena, u Australiji. Iako su službe za hitne slučajeve upozoravale vozače da ne voze kroz poplavljena područja, mnogi ljudi ignorisali su ova upozorenja. Pojedini vozači doneli su odluku da voze kroz duboku vodu jer voda nikada nije bila previše duboka na putevima kojima su redovno putovali. Drugi su tvrdili da će proći poplavljenim putem jer tu oblast poznaju veoma dobro. Međutim, u hitnim slučajevima sagledavanje rizika je slabo. Neposredna posledica postupanja u skladu sa svojom pogrešnom procenom bila je da je petoro ljudi izgubilo život kada je bujica odnela njihove automobile. Mnogim drugim ljudima bila je potrebna pomoć da se spasu iz snažnih bujica.

Za razgovor:

U izveštaju koji smo čitali pronalazimo dva razloga za zanemarivanje pravog saveta. Kakvi još razlozi mogu navesti osobu da ignoriše pouzdan savet u ovakvoj situaciji? U kakve kategorije biste svrstali razloge koje ljudi obično navode da zanemare ono što je ispravno?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: U Bibliji nalazimo brojne primere ljudi koji su donosili pogrešne odluke, ali nalazimo, takođe, i temelj za donošenje boljih odluka. Pomozite učenicima da prepoznaju koliko je važno da traže Božju mudrost prilikom donošenja odluka i u trenucima kada dožive posledice pogrešnih odluka.

BIBLIJSKI KOMENTAR

1. Čovekov sud o tome šta je ispravno i pogrešno

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Sudije 17,6; 1. O carevima 12,1-16)

Knjiga Isusa Navina obiluje rečima hvale i nadom budući da su se Avramovi potomci, koji su lutali pustinjom 40 godina, konačno naselili u Obećanoj zemlji. Zavidljivi Božjim moćnim delima, Izrailjci su se zavetovali da će zauvek služiti Bogu. Tom prilikom obnovili su svoje zavete. Međutim, na prvim stranicama Knjige o sudijama raspoloženje se naglo menja. U toj knjizi Izrailj je prikazan kao narod koji jednostavno pokušava da preživi stalne napade, čak i građanski rat. Snažno duhovno iskustvo stečeno nakon dolaska u Obećanu zemlju nestalo je i biva zamenjeno duhovnom apatijom i otvorenim otpadništvom. Izrailj je služio Bogu pod vođstvom Isusa Navina i dok su svedoci Božjih moćnih dela bili živi, ali novi naraštaj nije poznavao Boga niti je shvatao šta je On učinio za Izrailj (Isus Navin 24,31; Sudije 2,7-10). U tom neznanju odbili su da postupaju u skladu sa Božjim zakonima, birajući umesto toga da zasnuju svoje odluke na onome što je po njihovom mišljenju bilo ispravno. Posledica toga bila je urušavanje discipline i jedinstva Božjeg naroda, kao i pojava bezakonja i pobune. Žalostan izveštaj iz Knjige o sudijama predstavlja ciklus otpadništva koji se ponavlja; tlačenje od strane okolnih naroda, upućivanje molbi Bogu da deluje, Božje oslobađanje, a onda ponovo otpadništvo. Činilo se da je Božja uloga nakon što izbavi Izrailj brzo zaboravljana. Izrailj je stalno gubio iz vida šta je Bog učinio za njih.

Otprilike 100 godina kasnije, car Rovoam, Solomunov sin, došao je na čelo nacije. Iako su David i Solomun sledili Boga, narod je i dalje bio sklon da postupa po svome. Rovoam se odmah suočio sa odlukom o tome da li da nastavi očevu politiku ili da stvori svoju. Tokom tri dana, koliko je izdvojio za donošenje ove odluke, Rovoam se savetovao sa očevim savetnicima i svojim vršnjacima; ali uopšte nije zatražio savet od Boga. Njegova konačna odluka da oteža život narodu bila je odlučujući razlog podele među Božjim narodom.

Razmislite o ovome: Šta je navelo Izrailj da učini ono što je prema njegovom sudu bilo ispravno? Kako su mogli izbeći ovu pogrešku? Dok razmišljate o tekstu Sudije 21,25, šta mislite da li je pisac Knjige o sudijama verovao da je car rešenje izrailjskog problema? Na čemu zasnivate svoj odgovor? Kako Rovoamova vladavina pokazuje da car nije bio odgovor izrailjskog problema?

2. Pravi Izvor mudrosti

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Priče 9,10; Jakov 1,5)

U suprotnosti sa sebičnim postupcima opisanim u Knjizi o sudijama i 1. O carevima, Pismo ukazuje da prava mudrost dolazi iz drugog izvora. I Priče Solomunove i Poslanica apostola Jakova jasno poistovećuju mudrost sa Bogom. U Pričama se naglašava odnosni aspekt mudrosti, podstičući čitaoce da prepoznaju da je „početak mudrosti strah Gospodnji“ (Priče 1,7) Slično tome, u 9. poglavlju Priča Solomunovih pisac tvrdi da je „početak mudrosti strah Gospodnji, i znanje je svetijeh stvari razum“ (Priče 9,10). Mudrost se prema ovom shvatanju stiče i nalazi u susretu sa moćnim Bogom. Sam odnos se prepoznaje kao neodvojivi deo mudrosti. Međutim, Jakov ističe da je Bog Davalac mudrosti (Jakov 1,5). On naglašava velikodušnost i milost Boga, koji spremno daje mudrost onima koji je traže. Ovde je Bog predstavljen kao Onaj koji daje mudrost za donošenje odluka.

Razmislite o ovome: Šta mislite da li postoji sukob u razumevanju mudrosti u Pričama Solomunovim u poređenju sa onim što je istaknuto u Poslanici apostola Jakova? Zašto da i zašto ne? Kako su obe ideje povezane? Zašto su obe važne?

3. Ispravno središte pažnje

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: 1. Korinćanima 1,10-17; 2. Timotiju 2,14-19)

Korint je bio važan trgovački centar, smešten na grčkom zemljouzu. Zbog blizine Atini, u njemu je cvetala grčko-rimska kultura, dok je geografski položaj kao morske luke podsticao sve vrste poroka. Neobično je što je tu osnovana Crkva, ali Pavlove poslanice, a kasnije i Kliment, ukazuju da je u njoj bilo mnogo problema. Jedan od tih problema bila je unutrašnja podela (1. Korinćanima 1,10-17). Iako u 1. Korinćanima nalazimo brojne razloge za podelu, u prvom poglavlju opisane su podele nastale usled toga što su se vernici usredsređivali na ličnosti i učenja različitih vođa. Korinćani nisu napustili svoju veru, ali su ponosno iskazivali svoju vernost pojedinim hrišćanskim vođama. Pavle ih je savetovao da predmet njihove pažnje bude neko drugi. Pažnju nije trebalo da posvećuju ljudskim vođama, već Isusu Hristu, središtu svoje vere. Hrišćani nisu pozvani da slede vođe, već Isusa koji, kako Pavle ističe, nije ni ohol ni razdeljen. Jedinstvo može da vlada samo kada su hrišćani usredsređeni na Onoga koji ih je sjedinio i porušio prepreke koje su ih razdvajale. Njegova smrt na krstu je i Božja sila (1. Korinćanima 1,18) i Božja mudrost (1. Korinćanima 1,24), iako je izbor ovog sramnog simbola možda izgledao bezumno grčko-rimskim slušaocima.

Razmislite o ovome: Kakvu vrstu jedinstva Pavle očekuje od Korinćana? Da li on očekuje da se u svemu slože? (Uporedite: 1. Korinćanima 1,10; 1. Korinćanima 8,7-13). Kako usredsređenost na Hrista donosi jedinstvo kakvo Pavle opisuje?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Lako je samo se složiti da je Božja mudrost najbolja, a ne dozvoliti da to saznanje promeni naš pristup životu. Pomozite razredu da pažljivo razmisli zašto se opiremo promeni, a zatim im pomozite da se usredsrede na ulogu zajednice sa Bogom u određivanju Njegove volje.

Za primenu:

1. Zašto je ljudima privlačno da čine šta žele? Kako traženje Božje volje može postati privlačnije?
2. Zašto često posle krize gubimo iz vida šta je Bog učinio za nas? Kako možemo sprečiti da u budućnosti to zaboravimo?
3. Da li poslušnost Božjoj volji uvek vodi jedinstvu? Zašto ne?
4. Šta možemo naučiti o mudrosti jednostavno time što smo u zajednici sa Bogom? Kako nam to pomaže kada tražimo mudrost u vezi sa posebnim pitanjima?
5. Kako možemo nastaviti da usmeravamo svoju pažnju na Hrista kada smo toliko zauzeta u ovom svetu?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Pavle povezuje Hrista sa mudročću i poziva Korinćane da se usredsrede na ono što svet smatra ludoščću – Isusovu smrt na krstu. Pomozite učenicima da usvoje praktičnu primenu Pavlovog rešenja za nejedinstvo u crkvi.

Aktivnosti:

1. Posvetite vreme proučavanju prva četiri poglavlja 1. Korinćanima. Zatim, napravite prezentaciju u kojoj ćete istaći Pavlovo rešenje problema nejedinstva.
2. Napišite kratak skeč koji će gledaocima pomoći da razmisle o tome šta znači usredsrediti se na Isusa i Njegovu smrt umesto na mudrost ovoga sveta.

3. BIBLIJSKA DOKTRINA „DA SVI JEDNO BUDU“

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Jovan 17,20.21.

Učenici će:

Saznati: Razumeće Isusovu težnju da Njegovi sledbenici budu sjedinjeni.

Osetiti: Uvideće važnost jedinstva i za Crkvu i za misiju.

Činiti: Nastojaće da svetu predstave Božji karakter ljubavi i jedinstva.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Nalog za jedinstvo

- A. Kako su Božja priroda i Njegov karakter povezani sa hrišćanskim jedinstvom?
- B. Molitva za jedinstvo upućena je uz nekoliko drugih molbi za Isusove sledbenike. Kako su molbe međusobno povezane i sa čim će se rani hrišćani suočiti posle Isusove smrti?
- C. Zašto je Isus bio toliko zabrinut za jedinstvo svojih sledbenika?

Osetiti: Jedinstvo je neophodno za misiju

- A. Na koje posebne načine nejedinstvo među Isusovim sledbenicima utiče na misiju Crkve?
- B. Šta nejedinstvo u Crkvi nagoveštava o Božjoj prirodi i karakteru?

Činiti: Pokazivati ljubav i poštovanje

- A. Kakvu sliku o Bogu vaši trenutni odnosi prikazuju svetu?
- B. Kakve prepreke onemogućavaju da se prikaže pravi Božji karakter?
- C. Kakve korake treba da preduzmete da biste tačnije odražavali Božji karakter?

Zaključak: Isusova molitva u 17. poglavlju Jevanđelja po Jovanu prikazuje Isusovu veliku želju da Njegovi sledbenici tačno predstavljaju Božju prirodu i karakter svetu. Jedinstvo namere između Oca i Sina ukazuje da je hrišćansko jedinstvo neophodno da bi se to ostvarilo.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 17,20.21.

Ključno načelo duhovnog rasta: Isusovi sledbenici pozvani su da jedinstvom među sobom predstavljaju Božju ljubav i Njegov karakter svetu.

Samo za učitelje: Naglasite da ljudi oko nas, kada nazivamo sebe hrišćanima, počinju da sude hrišćanstvu i Božjem karakteru na osnovu onoga što vide u našim međuljudskim odnosima, bili mi svesni svoga uticaja ili ne.

Uvodni razgovor: Kada sam se preselio u SAD na postdiplomske studije nesvesno sam postao predstavnik svoje zemlje. Kada su me ljudi slušali dok govorim, pretpostavljali su da svojim akcentom predstavljam govor svih Novozelanda. Smatrali su da moj stil oblačenja odražava trenutnu modu na Novom Zelandu. U stvari, sve moje reči, dela, čak i izbor hrane bili su pomno proučavani i smatralo se da tačno odražavaju moje poreklo. U mnogo slučajeva pretpostavke koje su ljudi oko mene izneli bile su tačne; ali u određenim oblastima pretpostavke su ih dovele u zabludu.

Svaki hrišćanin je pozvan da bude Božji predstavnik. Način na koji razmišljamo i postupamo utiče na to kako svet shvata Božji karakter. Kada se ponašamo sebično, izazivajući nesklad, svet zapaža podeljenog i nemoćnog Boga; ali kada pokazujemo ljubav i jedinstvo među sobom, pokazujemo pravi Božji karakter.

Za razgovor: Kada ste nesvesno bili predstavnik nečega? Kakav utisak su vaši postupci ostavili u vezi sa osobom, zemljom ili sportom koji ste predstavljali? Da li je veća verovatnoća da ćete ostaviti bolji utisak kada izaberete da budete predstavnik nečega? Objasnite svoj odgovor.

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Ovaj odeljak pruža sažet pregled različitih aspekata Isusove molitve vezanih za odnose iz 17. poglavlja Jevanđelja po Jovanu.

BIBLIJSKI KOMENTAR

Dugačka molitva u 17. poglavlju Jevanđelja po Jovanu sledi ono što neki proučavaoci prepoznaju kao tipično obraćanje prilikom opraštanja. Sam sadržaj molitve ukazuje da je molitva izgovorena u nameri da ohrabri učenike, koji će se uskoro suočiti sa izazovima bez Isusovog fizičkog prisustva.

1. Ključni odnos

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Jovan 17,2.3.20-23)

U samom središtu molitve iz 17. poglavlja Jevanđelja po Jovanu nalazi se odnos između Oca i Sina. To je odnos savršene ljubavi i jedinstva koji postoji „prije postanja svijeta“ (Jovan 17,24). Otac je prikazan kao „jedini istiniti Bog“ (Jovan 17,3), „Otac Sveti“ (Jovan 17,11), i „Otac pravedni“ (Jovan 17,25). Ova imena opisuju i Njegov karakter i Njegova pravedna dela. Isus je u molitvi prikazan kao Hristos (Jovan 17,3), Sin (Jovan 17,1) i Poslani (Jovan 17,3), koji čini što Otac traži.

Odnos između Oca i Sina pruža osnovu i primer šta Isus zahteva od svojih sledbenika. Odnos između Oca i Sina takođe ima važnu ulogu u rečima koje Isus izgovara o večnom životu. Večni život zavisi od poznanja i Oca i Sina. Međutim, zapazite da nije u pitanju samo znanje o Njihovom postojanju. Izjava da čovek mora da zna da je Otac „jedini pravi Bog“ i da je Otac poslao Sina ukazuje da je za večni život potrebno lično i iskustveno znanje. Simboličko značenje imena upotrebljenih za Oca pojačava ovu misao, nagoveštavajući da su oni koji primaju večni život iskusili pravedna i otkupiteljska Božja dela.

U ovom tekstu nisu prikazani samo božanstvo i jedinstvo Oca i Sina, već i Njihovo velikodušno davanje. Otac daje Sinu, a Sin, zauzvrat, prosleđuje mnogo od onoga što mu je Otac dao.

Razmislite o ovome: Kako se upotreba naziva Otac i Sin odnosi na glavne poruke 17. poglavlja Jevanđelja po Jovanu? U kom smislu su Otac i Sin jedno? Šta velikodušni Božji karakter znači za Njegovu crkvu?

2. Isusova slava i misija

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Jovan 17,1-5)

Isusova misija bila je da svetu otkrije Božje ime i Njegovu reč (Jovan 17,6-8), da Mu ukaže čast i proslavi Ga. Ime u jevrejskom jeziku predstavljalo je i istaknuto obeležje i definiciju karaktera. Prema tome, kada je Isus izjavio da je otkrio Očevu ime, treba da shvatimo da je otkrio Božju prirodu i Njegov karakter. Isus je otkrio ove dve pojedinosti prikazujući svojim delima Božji karakter pun ljubavi.

Isus započinje molitvu tražeći od Boga da Ga proslavi. Ta molba nije bila izraz sebičnosti. Bila je utemeljena na jedinstvu Oca i Sina, i doprinela je Isusovoj misiji da otkrije Očev karakter. Zahvaljujući jedinstvu koje je vladalo između Oca i Sina, značilo je da će, ukoliko je Isus proslavljen, i Otac samim tim biti proslavljen. Isus se, dakle, molio da izvrši svoju misiju, da Očeva ljubav bude zapažena i da primi čast i slavu koje Mu pripadaju.

Razmislite o ovome: Razmotrite upotrebu reči „slava“ i „proslavljanje“ u drugim tekstovima u Jevanđelju po Jovanu; zatim definišite šta Jovan podrazumeva pod rečju „proslavljanje“? Da li se odnosi na ono što se dogodilo prilikom Hristovog vaznesenja ili na nešto drugo? U kom smislu Hristovi sledbenici primaju slavu?

3. Isus se moli za sve svoje sledbenike

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Jovan 17,6-26)

U daljem nastavku Isusove molitve, otkriveno je da je misija vernika, takođe, da objavljuju Božji karakter i da Ga proslave. Isusova molitva za učenike potvrđuje da je pred njima, dok pokušavaju da ispune ovu misiju, teško putovanje.

Isus se moli za zaštitu svojih sledbenika prizivajući Božje ime i karakter. U stvari, On moli Oca da čuva i štiti vernike, zato što je On milostiv Bog pun ljubavi, veran svojim obećanjima. Božja zaštita je neophodna Njegovim sledbenicima, jer učenici ostaju u svetu koji je neprijateljski raspoložen prema vrednostima i načelima za koja se zalažu. Oni su, prema tome, meta sotone, koji nastoji da spreči njihovo svedočenje svetu.

Isus objašnjava da Bog na najbolji način može biti predstavljen svetu ispoljavanjem Njegovog karaktera svojim svakodnevnim životom. Svestan činjenice da su se Njegovi učenici raspravljali oko toga ko će biti najveći u carstvu, Isus se posebno molio za jedinstvo vernika. Zavist, ponos, i pohlepa pretili su da ih razdvoje, i samim tim, unište sliku o Bogu koju je trebalo da prikažu svetu. Jedinstvo, sa druge strane, neće pokazati samo Božju prirodu i karakter, već i Njegovu preobražavajuću silu. Značajno je što se Hristos nije molio samo za jedinstvo između vernika. Takođe se molio i za jedinstvo sa Njim i Njegovim Ocem. Isus je prepoznao da međusobno jedinstvo zavisi od jedinstva sa Bogom. Kada smo sjedinjeni sa Njim, kada gradimo jedinstvo cilja sa Njim, to zauzvrat preobražava naše odnose.

Preobraženje takođe ima na umu kada traži da učenici budu posvećeni istinom. Kada stupaju u dodir sa istinom kakva je u Isusu, Isusovi sledbenici iskusiće preobraženje svog života. Ova promena je važna budući da Hristovi sledbenici treba da svedoče o istini.

Razmislite o ovome:

Šta mislite zašto se Isus moli da Njegovi sledbenici budu jedno sa Njim i da vide Njegovu slavu? Za čiju se zaštitu Isus moli Bogu i zašto? Kakve promene se događaju kada smo u zajednici sa Isusom? Kako hrišćani mogu ostati u toj zajednici?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Sledeća pitanja mogu pomoći članovima razreda da procene svoju ulogu i motivaciju u predstavljanju Božjeg karaktera.

Za razmišljanje i primenu:

1. Zašto je važno da lično poznajemo Boga, a ne samo da posedujemo znanje o Njemu?
2. Koji aspekti Božjeg imena i karaktera motivišu vaše svedočenje svetu?
3. Koja Isusova molba u korist učenika je najznačajnija u Crkvi dvadeset i prvog veka?
4. Kako biste ocenili svoje trenutno svedočenje o Božjem karakteru i prirodi? Kako možemo poboljšati svoje svedočenje?
5. Kakvu vrstu jedinstva Isus želi da ostvare Njegovi učenici? Razmotrite kakvo jedinstvo On ima sa Ocem. Kako to jedinstvo izgleda u praksi?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Sledeće aktivnosti omogućavaju lično i zajedničko razmišljanje o povezanosti između naših dela i svedočenja.

Aktivnosti:

1. Uporedite Gospodnju molitvu iz 6. poglavlja Jevanđelja po Mateju sa Isusovom molitvom iz 17. poglavlja Jevanđelja po Jovanu, a zatim odgovorite na sledeća pitanja. Kakve sličnosti i razlike zapažate? Da li se i u 6. poglavlju Jevanđelja po Mateju upućuje na jedinstvo? Ako da, gde? Koji aspekti Božjeg karaktera se spominju u ovim molitvama?
2. Ispitajte koliko je iskren vaš odgovor kad su u pitanju vaši odnosi i misija na koju ste pozvani.
3. Sakupite nedavne članke o adventističkim hrišćanima. Razvrstajte ih u dve grupe: 1) članci koji održavaju pozitivnu sliku Božjeg karaktera i 2) članci koji odražavaju rđavu sliku o Božjem karakteru. Izaberite jedan ili dva da pomno razmislite o njima. Kakvi postupci su mogli dovesti do drugačijeg ishoda? Da li je nejedinstvo bilo uzrok takvih posledica? Zašto jeste ili zašto nije?

4. BIBLIJSKA DOKTRINA KLUČ JEDINSTVA

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Efescima 2,9.10.

Učenici će:

Saznati: Prepoznaće da su Hristovi život i smrt ključni za ispunjenje Božjeg konačnog cilja da unese sklad i jedinstvo među sva dela stvaranja.

Osetiti: Negovaće stavove koji pomažu da se održi jedinstvo u Hristu.

Činiti: Nastojaće da ostanu u zajednici sa Hristom da bi mogli doživeti puninu Njegovih blagoslova.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Ispunjavanje Božje namere

A. Šta je Božja namera za svoja stvorenja?

B. Šta je Hristos svojom smrću učinio za nas?

C. Mi često razgovore o tome šta je Hristos ostvario ograničavamo na teološku temu spasenja. Na koje posebne načine Isusov život i smrt utiču na odnose i jedinstvo?

Osetiti: Poniznost i slušanje

A. Kakve stavove Pavle smatra neophodnima za održavanje jedinstva za koje je Hristos dao toliko mnogo?

B. Kako možemo negovati ove osnovne stavove tako da postanu prirodna reakcija u našem životu?

C. Šta u praktičnom smislu znači slušati jedni druge?

Činiti: Ostati u zajednici sa Hristom

A. Kakve prednosti stičemo ukoliko smo povezani sa Hristom?

B. Kako možemo održati svakodnevnu zajednicu sa Njim?

Zaključak: Bog nam je u Hristu dao svaki duhovni blagoslov. Ova neverovatna istina obuhvata usvojenje, oprostjenje i otkupljenje, ali i isceljenje naših odnosa. Dok održavamo zajednicu sa Hristom, doživljavamo promenu svojih stavova i postupaka, koja podstiče jedinstvo.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Efescima 2,19-22.

Ključno načelo duhovnog rasta: Da bismo doživeli jedinstvo koje Bog očekuje od svoje Crkve, moramo stalno biti povezani sa Hristom, Izvorom jedinstva.

Samo za učitelje: Novi zavet jasno stavlja Isusa u središte hrišćanskog života. Njegova smrt i vaskrsenje pružaju spasenje, nadu i razumevanje kako je jedinstvo moguće među hrišćanima. Dok razgovarate o lekciji, naglasite kako Hristovi život i smrt predstavljaju ključ za postizanje hrišćanskog jedinstva.

Uvodni razgovor:

Dajte razredu šifrovanu poruku vezanu sa temu iz lekcije, ali im nemojte dati ključ po kome se rešava. Izaberite složenu šifru koju članovi razreda neće moći sami da reše. Neka razred provede određeno vreme razmišljajući kako da odgonetnu poruku. Nakon otprilike pet minuta, nagovestite im rešenje, neotkrivajući sve detalje. Dajte razredu nekoliko minuta da pokuša da shvati šta ste im rekli. Ako im je i dalje potrebna pomoć, pokažite im ključ za rešavanje poruke. Provedite nekoliko minuta u razgovoru o centralnoj ideji poruke pre nego što se osvrnete na sledeća pitanja.

Za razgovor:

Zašto je ključ bio važan za rešavanje poruke? Održavanje unutrašnjeg crkvenog jedinstva čini se da je poput zagonetke mnogim crkvama. Šta mislite zašto je teško ostvariti jedinstvo? Kako je saznanje da je Hristos Ključ jedinstva od pomoći u rešavanju problema u mesnoj crkvi?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Efescima poslanica ukratko izlaže Radosnu vest Jevanđelja i Božje viđenje o Crkvi koja ljubavlju i jedinstvom ispunjava Njegovu nameru. Kada proučite nekoliko tekstova iz Efescima poslanice, naglasite da Crkva i njeno jedinstvo zavise od Hrista i našeg odnosa sa Njim.

BIBLIJSKI KOMENTAR

Razgovor o nejedinstvu često se svodi na doktrinu ili istinu. Hrišćani smatraju da bi nejedinstvo nestalo kad bi samo mogli da se složimo oko toga u šta verujemo. Iako jedinstvo po pitanju doktrine ima određenu ulogu u crkvenom jedinstvu, doktrinalno jedinstvo nije primarno za razumevanje jedinstva i nejedinstva. Ključ jedinstva nalazimo u Isusu Hristu.

1. Izvor jedinstva

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Efescima 1,3-14)

Nijedan razgovor o jedinstvu Crkve ne može se održati bez prepoznavanja da Isus Hristos stvara jedinstvo prvenstveno svojom smrću i vaskrsenjem. Upravo ovi događaji podstiču reči hvale na početku Efescima poslanice. Stihovi su prilagođeni jevrejskom načinu izražavanja hvale, i karakteristično je da se ponavlja upućivanje na činjenicu da sve što je Bog učinio za nas jeste učinjeno „u Hristu“ ili „u Njemu“. Opširna lista blagoslova dostupna vernicima „u Njemu“ obuhvata da smo izabrani, određeni unapred, usvojeni, da nam je darovana blagodat, otkupljenje, oproštenje i pečat koji je zalog našeg nasledstva. Zaista, čini se da nam u Hristu nijedan duhovni blagoslov nije uskraćen (Efescima 1,3). Međutim, zapazite, takođe, način na koji odnos i jedinstvo čine pozadinu velikog dela teksta pre nego što su stavljeni u prvi plan u 10. stihu: izabrani smo da budemo sveti i pravedni. Bog je želeo da budemo poput Njega i da razgovaramo sa Njim. Ponovo smo se povezali sa Bogom preko posinaštva, a naši narušeni odnosi isceljeni su putem otkupljenja i oproštenja. Pavle sažima celokupan uticaj ovih blagoslova u

Efescima 1,9.10. Ovi blagoslovi bili su osmišljeni da Bog može doneti jedinstvo svojim stvorenjima u Hristu.

Usredsređenost na Hrista kao Ključa jedinstva nastavlja se u Efescima 2,11-22, gde je Hristos predstavljen kao Onaj koji uklanja prepreke da bi svi imali isti pristup Bogu. Tekst upućuje na zid razdvajanja u jevrejskom Hramu, koji je nejevrejima ograničavao pristup bogoslužjenju u Hramu, a samim tim i pristup Bogu. Hristova smrt je figurativno srušila ovaj zid da bi i Jevreji i neznabošci mogli biti pomireni sa Bogom. Međutim, nisu samo Jevreji i neznabošci sada mogli biti pomireni sa Bogom. Pavle je shvatio da je Hristos srušio sve prepreke, bilo da su rasne, klasne ili polne. Svi ljudi sada imaju isti pristup Bogu i Njegovom uzvišenom spasenju.

Razmislite o ovome:

Šta znači imati svaki duhovni blagoslov u Hristu? Kakvu važnost nebeski blagoslovi imaju za sadašnji život? Kakve nagoveštaje Pavle daje u 1. poglavlju Efescima poslanice da nam pomogne da shvatimo Božje pobude i namere da nas blagoslovi? Kako je ova namera povezana sa jedinstvom?

2. Ostati povezan sa Izvorom

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Efescima 4,1-6)

Kao rezultat onoga što je Bog učinio u Hristu, mi smo jedno telo, u kome stanuje jedan Duh, koje živi u jednoj nadi (Efescima 4,4). Imamo jednog Gospoda i jednu veru o kojoj svedočimo jednim krštenjem (Efescima 4,5). Pošto je Bog toliko mnogo učinio da sve ujedini, oni koji sebe nazivaju hrišćanima pozvani su da žive tako da održavaju to jedinstvo. Tekst od četvrtog do šestog poglavlja Efescima poslanice opisuje stavove i dela koji pomažu da se održi to jedinstvo. Neki od ključnih stavova su poniznost (Efescima 4,2), krotost (Efescima 4,2), trpljenje (Efescima 4,2), istinoljubivost (Efescima 4,25), ljubav (Efescima 5,2), slušanje (Efescima 5,22.23) i poslušnost (Efescima 6).

Međutim, ne možemo doživeti jedinstvo ukoliko nismo povezani sa Hristom. Pavle upućuje na ovu istinu u Efescima poslanici kada govori o svim blagoslovima koje imamo „u Njemu“ (Efescima 1,4.7.9.10.13). Jovan je izričitiji. On opisuje potrebu za povezivanjem sa Hristom koristeći sliku vinove loze (Jovan 15,1-17). Loza raste i nepreduje samo kada je povezana sa izvorom života. Kada polažemo veru u Hristovo delo otkupljenja i krštavamo se u Njegovu smrt i vaskrsenje, povezani smo sa Izvorom života, sile i jedinstva. Međutim, pojedinačno delo krštenja ne garantuje stalnu povezanost sa Izvorom života. Neprestano treba da nastojimo da ostanemo povezani sa Hristom da bismo donosili rod, kao što su promenjeni stavovi koji upravljaju našom sposobnošću da volimo i slušamo jedni druge. Ostati povezan sa Hristom, prema tome, pruža temelj za međusobno jedinstvo. Što smo bliži Hristu, bliskiji odnos ćemo imati sa ljudima koji nas okružuju.

Razmislite o ovome: U kom smislu smo „u Hristu“? Kako možemo ostati povezani sa Hristom da bismo davali rod i bili promenjeni onako kako Bož želi?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Pošto je Hristos izvor jedinstva Crkve, svaki vernik je pozvan da održava to jedinstvo. Pomozite učenicima da shvate svoju potrebu da ostanu povezani sa Izvorom života i jedinstva da bi ispunili Božju volju u vezi sa Crkvom.

Za primenu:

1. Zašto su svi blagoslovi navedeni na početku Efescima poslanice usredsređeni na jedinstvo Božjih dela stvaranja?
2. Ako je Hristos ključ jedinstva i ako hrišćansko jedinstvo počiva na Njemu, kakvu ulogu svaki vernik ima u jedinstvu Crkve?
3. Razgovarajte o sledećem navodu Elen Vajt: „Dok je kalem samo spolja povezan sa lozom, ne može postojati životna veza. U tom slučaju nema rasta niti plodnosti. Tako može da postoji samo prividna veza sa Hristom, bez stvarne zajednice sa Njim kroz veru. Ispovedanje vere dovodi ljude u crkvu, ali karakter i ponašanje pokazuju da li su oni u vezi sa Hristom.“ (*Čežnja vekova*, str. 676. original)
4. Koji od spomenutih stavova u Efescima poslanici je prema vašem mišljenju najvažniji za održavanje jedinstva i sklada u Crkvi? Na kojim činjenicama zasnivate svoj odgovor?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Može se činiti da je ideja da je Hristos ključ jedinstva i sklada u velikoj meri teoretska. Važno je da vaš razred shvati da je Hristova uloga veoma praktična.

Aktivnosti:

1. Nacrtajte dijagram na kome ćete pokušati da povežete ideje iz pouke. Pokažite kako je Hristos ključ jedinstva.
2. Napravite veliki ključ od bilo kakvog dostupnog materijala. Podelite ceduljice svakom članu razreda i zamolite ih da popune jednu od sledećih rečenica:
Hristos je ključ za poboljšanje mog odnosa sa....
Hristos je ključ za uklanjanje prepreka između mene i
Hristos je ključ za otkrivanje Božje namere za moj život u vezi sa
Hristos mi je oprostio; prema tome, ja treba da oprostim....
Hristos mi je ponudio blagodat; prema tome, ja treba...
Kada svi završe zadatak, zakačite popunjene ceduljice na ključ.

5. BIBLIJSKA DOKTRINA ISKUSTVO JEDINSTVA U RANOJ CRKVI

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Dela 2,42-47.

Učenici će:

Saznati: Shvatiće da se jedinstvo gradi kroz zajedničko duhovno putovanje silom Svetoga Duha.

Osetiti: Ceniće povezanost između posvećenja Bogu i ljubavi prema drugima.

Činiti: Posvetiće se sve većem zajedništvu između članova crkve.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Zajedničko duhovno iskustvo podupire jedinstvo

A. Koja su verovanja, običaje i vrednosti, iz 2. poglavlja Dela apostolskih, pripadnici Rane crkve smatrali važnima?

B. Zašto je bilo važno da se vernici sastaju i u Hramu i u svojim domovima?

C. Kakvu posebnu ulogu je Sveti Duh imao u novoj zajednici?

Osetiti: Posvećenost Bogu utiče na druge

A. Pogledajte listu aktivnosti u tekstu Dela 2,42-47. Da li neka aktivnost izgleda važnije od druge? Zašto da i zašto ne?

B. Kako posvećenost Bogu vodi do menjanja stavova prema drugim ljudima?

C. Kako ste doživeli ovu promenu stava u svom životu?

Činiti: Napraviti put zajedništvu

A. Kako se hrišćansko zajedništvo razlikuje od druženja sa prijateljima?

B. Kakve prepreke sprečavaju savremene vernike da u potpunosti iskuse dobrobiti zajedništva jednog sa drugim?

C. Kakve korake možete preduzeti da unapredite zajedništvo u svom subotnoškolskom razredu i u celoj crkvenoj porodici?

Zaključak: Rana crkva je zahvaljujući sili Svetog Duha postala svedok jedinstva, izražavanja ljubavi i velikodušnosti jer su vernici provodili vreme zajedno, pokazujući ljubav i posvećenost Bogu.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Dela 2,42-47.

Ključno načelo duhovnog rasta: Dok zajedno učestvujemo u bogoslužjenju i zajedništvu, Sveti Duh deluje na nas i menja naš stav u stav ljubavi jednih prema drugima. Ova promena odaje slavu Bogu.

Samo za učitelje: Postoje mnogostruke dobrobiti zajedništva opisanog u 2. poglavlju Dela apostolskih. Najvažniji činilac naglašen ovim izveštajem je da nam zajednički rad i isti cilj pomažu da zaboravimo pojedinosti koje nas dele, menjajući tako način na koji posmatramo jedni druge.

Uvodni razgovor:

U prvoj polovini 19. veka, na severnoameričkom kontinentu, hrišćanske crkve doživele su versko probuđenje koje se obično naziva Drugo veliko buđenje. Iako je upamćeno po preteranim izlivima emocionalnosti, ovo probuđenje dovelo je do drugih važnih posledica. Osvedočeni ne samo u svoje grehe, već i u zlo oko sebe, hrišćani su započeli reformu društva. Hiljade hrišćana pridružilo se dobrovoljnim društvima koja su imala posebne ciljeve, kao što su smanjenje konzumiranja alkohola ili smanjenje siromaštva. Mnoga društva bila su prilično uspešna u postizanju svojih ciljeva. Međutim, dogodilo se nešto što niko nije očekivao. Hrišćani iz različitih verskih zajednica, koji su obično dolazili u sukob oko doktrine ili su jednostavno ignorisali jedni druge, shvatili su da ih je zajednički rad na projektu i ostvarivanje istog cilja podstaklo da uživaju u međusobnom društvu i gaje želju da zajedno slave Boga. Poput Crkve u Delima apostolskim, hrišćani uključeni u rad dobrotvornih društava uvideli su da se međusoban sklad razvija kada provode vreme u bliskim odnosima sa ljudima istih pobuda.

Za razgovor:

Setite se drugih primera kada je blizak zajednički rad sa istim ciljem ili pobudama neočekivano uneo sklad među ljude. Koja glavna motivacija je ujedinila Ranu crkvu? Koliko često se setite motivacije koja vas je sjedinila sa ostalim hrišćanima?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Razgovori o tekstu Dela 2,42-47. često se svode na navedene oblike ponašanja koje je Rana crkva praktikovala. Dok istražujete ove stihove, pokušajte da usmerite pažnju na stavove, vrednosti i odnose. Razmotrite šta je podstaklo takvo ponašanje.

BIBLIJSKI KOMENTAR

Drugo poglavlje Dela apostolskih pruža nam uvid u život prve hrišćanske zajednice. Bila je to zajednica koja je iskusila silu Svetoga Duha i bila uverena u važnost evanđeoske poruke. Bila je to, takođe, zajednica koja je pokazivala Božju ljubav na praktičan način kroz duboko jedinstvo u Duhu, koje se neprestano naglašava u prvim poglavljima Dela apostolskih. Takvo jedinstvo nije slučajno nastalo.

1. Definicija posvećenosti

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Dela 2)

Za prve Isusove sledbenike rečeno je da su neprestano bili posvećeni apostolskoj nauci i zajedništvu. Kada ste posvećeni nečemu znači i da ste verni tome. Vernost zahteva svesrdnu pažnju, što znači da do posvećenosti ne može doći bez značajnog stepena predanosti i discipline. Prema tome, posvećenost se nikome ne može narediti ili nametnuti. Prava posvećenost proističe iz ličnih stavova i prioriteta. To je odgovor srca.

Razmislite o ovome:

Kako biste opisali posvećenost? Kakav oblik posvećenost poprima u 21. veku? Da li su svi oblici posvećenosti zdravi? Zašto jesu i zašto nisu?

2. Posvećenost Bogu

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Dela 1,12-14; Dela 2,42-47)

Bog je bio glavni predmet posvećenosti Rane crkve. To zapažamo u njihovom posvećenom držanju apostolovih učenja, molitvi i slavljenju Boga. Predanost je pripravila put za izlivanje Svetog Duha na dan Pedesetnice (Dela 1,12-14). Posvećenost Bogu je na ovaj način prethodila promeni odnosa hrišćana prema drugim ljudima. Kada su vernici prihvatili Hrista i posvetili sebe Njemu, stavili su se u položaj u kome je Sveti Duh mogao delovati i preobraziti njihov život. Luka pažljivo naglašava da nije samo jedno ili dvoje vernika u izolaciji bilo svesrdno predano Hristu. Svi oni koji su iskusili Božju silu bili su zajedno i delili su istu odanost. Međutim, ne treba da zaboravimo da su odnosi sa drugima protkani ljubavlju i unutar i izvan zajednice takođe bili dela posvećenosti Bogu. Kada odgovorimo na Božju blagodat na vidljiv način, ukazujemo Mu čast.

Razmislite o ovome: Šta je bila glavna motivacija ranih hrišćana da budu posvećeni Bogu? Kako potpuna posvećenost Bogu može da izgleda u 21. veku? Da li je moguće ugledati se na Ranu crkvu?

3. Posvećenost zajedništvu

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Dela 2,42-44)

Reč „zajedništvo“ prevedena je od grčke reči *koinōnia*. Izvedena je iz grčkog korena *koinos*, što znači „zajednički“, „deljeni“ ili „međusobni“. On se, dakle, odnosi na ono što je bilo zajedničko ljudima. Reč *koinōnia* često se koristila u grčkoj književnosti da opiše bliskost, posvećenost i međusobne veze bračnog odnosa. Obuhvata ideju bliske povezanosti u okviru koje postoji međusobno deljenje, kao i ideju dobre volje koja se ispoljava u deljenju sa drugima. U 2. poglavlju Dela apostolskih, zajedništvo je izraženo u vidu zajedničkog vremena, zajedničkih aktivnosti, zajedničke misije i zajedničke svojine. Međutim, vernici su međusobno delili šta su imali samo zbog zajedničkog temelja, odnosno, zajedničkog odnosa sa Hristom. Iako je lako navesti aktivnosti Rane crkve koje su bile manifestacija zajedništva, zajedništvo u Novom zavetu prvenstveno se tiče odnosa, ne aktivnosti. Vernici su negovali međusoban odnos i zajednički život upravo zato što su imali zajednicu sa Hristom. Odnos između vernika bio je blizak. Ova bliskost bila je zapažena u Ranoj crkvi putem neuobičajenog čina deljenja obroka sa ostalim vernicima, bez obzira na društveno-ekonomski status ili etničko poreklo.

Razmislite o ovome:

Koje ključne reči u tekstu Dela 2,42-47. otkrivaju više o prirodi zajedništva u Ranoj crkvi? Zašto Luka naglašava ideju radosti i zahvalnosti u ovom tekstu?

4. Rezultati posvećenja

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Dela 2,45-47; Dela 4,32-37)

Kada su se vernici posvetili Bogu i zajedništvu, nisu samo prepoznali svoju zajedničku povezanost sa Hristom, već su postali svesniji potreba ljudi u svom okruženju. Odgovorili su pomažući na svaki mogući način, čak i prodavanjem svojih imanja i deljenjem svoje imovine. Grčka konstrukcija u 44. i 45. stihu, sa ponovljenom upotrebom imperfekta, ukazuje da u pitanju nije bio samo usamljen slučaj, već redovna i stalna praksa u zajednici. Bio je to odgovor koji je proistekao iz ljubavi prema Bogu i jednih prema drugima. Međutim, ova svest o potrebama bližnjih nije bila jedina posledica posvećenja ranih vernika.

Luka takođe naglašava njihovu radost, izraženu u zahvalnosti i hvali Bogu, i činjenici da su drugi ljudi bili privučeni ovoj zdravoj i živoj hrišćanskoj zajednici.

Razmislite o ovome:

Koje druge pozitivne rezultate možete očekivati u zajednici potpuno posvećenoj Bogu? Ako je davanje bilo dobrovoljni čin vernika crkvene zajednice, zašto su Ananija i Sapphira izgubili život?

3. KORAK - PRIMENITE

Samo za učitelje: Ovaj odeljak treba da pomogne učenicima da otkriju pobude svog sadašnjeg ponašanja i posvećenja, a zatim da ih ohrabri da razmotre kako se mogu naći u položaju u kome Sveti Duh može promeniti njihove stavove.

Za razmišljanje:

1. Kakvim stvarima ili ljudima ste posvećeni? Šta predstavlja osnovu vaše posvećenosti njima? Da li doprinose misiji Crkve? Da li treba ponovo da razmislite o predmetu svoje posvećenosti?
2. Na koje načine izražavate radost i zahvalnost za blagodat koju ste doživeli u Hristu?

Za primenu:

1. Na kakve konkretne načine možete provesti više vremena u zajedničkom rastu sa drugim hrišćanima na bogoslužju i u zajedništvu?
2. Šta vas sprečava da uspostavite blisku zajednicu sa Hristom na svom putovanju? Kako možete ukloniti te prepreke?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Sledeće aktivnosti osmišljene su da pomognu članovima razreda da odgovore na izazov Svetog Duha da obnove svoju posvećenost Bogu i zajedništvu. Takođe, nude praktične korake za unapređenje zajedništva među vernicima.

Individualna aktivnost:

Napišite pismo Bogu u kome ćete priznati koji predmeti i osobe su bili središte vaše posvećenosti, a zatim Ga zamolite da svoju posvećenost usmerite ka Njemu.

Zajedničke aktivnosti:

1. Napravite plan kako da vaš subotnoškolski razred produbi svoje međusobno zajedništvo, a da to ne bude u Subotu ujutru.
2. Isplanirajte zajedničku aktivnost sa ciljem da pomognete drugima ili da razvijete misiju Crkve. Zatim pozovite vernike da vam se pridruže, uključujući i one sa kojima možda imate napete odnose.

6. BIBLIJSKA DOKTRINA SLIKE JEDINSTVA

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Efescima 2,19-22.

Učenici će:

Saznati: Proučavaće izabrane biblijske slike o jedinstvu koje pokazuju celovitu ulogu jedinstva u prirodi i misiji Crkve.

Osetiti: Shvatiće središnju ulogu Trojstva u životu i jedinstvu Crkve.

Činiti: Ceniće doprinos koji svaki vernik daje postojanju i misiji Crkve.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Jedinstvo i slike Crkve

A. Kako je slikama Crkve, kao što su Božji narod, Božji dom, Hram Svetoga Duha, Hristovo telo, ovce i Pastir, naglašena neophodnost hrišćanskog jedinstva?

B. Šta posebno saznajemo kroz ove slike o tome kako jedinstvo izgleda i kako nastaje?

Osetiti: Bog i crkveno jedinstvo

A. Na koje načine svaka Ličnost Trojstva doprinosi jedinstvu Crkve u slikama o kojima smo proučavali u ovoj lekciji?

B. Koji od ovih doprinosa su vašoj mesnoj crkvi najpotrebniji?

Činiti: Svaki član je važan

A. Šta slike o crkvenom jedinstvu nagoveštavaju o stavovima koje pojedini hrišćani treba da imaju prema Bogu i ostalim hrišćanima?

B. Na koje načine možete biti usredsređeniji na prepoznavanje vrednosti svakog vernika?

Zaključak: Metafore novozavetne Crkve ilustruju suštinsku prirodu oslanjanja na Boga i skladne odnose koje Božji narod treba međusobno da neguje.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: 1. Korinćanima 12,12.

Ključno načelo duhovnog rasta: Naš odnos sa Bogom dovodi nas u jedinstven odnos sa drugim hrišćanima. On utiče na način kako posmatramo sebe i jedni druge kada uvidimo da se svi oslanjamo na Boga za sve svoje potrebe i da svi primamo poziv da Mu služimo.

Samo za učitelje: Sledeća priča ilustruje kako jedan odnos može da promeni druge odnose. Pomozite članovima razreda da uvide važnost početnog odnosa i uloge koju zajednička misija ima u promeni odnosa između onih koji su uključeni u misiju.

Uvodni razgovor:

Kada je Vendi prihvatila posao u bolnici u stranoj zemlji, našla se okružena nepoznatim ljudima u nepoznatoj kulturi. Njene najbliže kolege bile su različite nacionalnosti i pripadale su glavnim svetskim religijama. Na prvi pogled, malo je imala zajedničkog sa njima. Međutim, provodeći vreme sa novim kolegama, saznala je da je jedan bio na obuci u njenoj zemlji. Drugi je bio ortodokсни Jevrejin i, kao takav, svetkovao je Subotu. Međutim, nisu ovi zajednički elementi u najvećoj meri uticali na njihov odnos. Njihov zajednički odnos prema radu u bolnici ih je zapravo povezao. Svi su bili veoma umorni zbog dugih sati provedenih na dužnosti. Svi su zajedno obavljali administrativni posao do kasno u noć i prisustvovali istim sastancima. Svi su se radovali kada su se pacijenti koji su dugo vremena provodili u bolnici oporavljali i odlazili kući, i bili žalosni kada su pojedini umirali. Njihov odnos prema radu u bolnici promenio je način na koji su se ophodili jedni prema drugima tako da su se posle nekoliko meseci redovno družili izvan bolnice.

Za razgovor:

Opišite odnos koji je promenio odnose koje ste imali sa drugim ljudima? Koji činioci u vezi sa prvim odnosom su uticali na odnose sa drugima? Kako vam ovo može pomoći da shvatite kako vaš odnos sa Isusom menja vaš odnos sa drugima?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Biblija sadrži različite slike Crkve. Pet metafora je predstavljeno u ovoj lekciji. Ovaj odeljak bavi se proučavanjem tri slike koje predstavljaju odnos između Crkve i sve tri Ličnosti Božanstva. Dok proučavate ove metafore, pokušajte da uočite kako prikazuju jedinstvo koje Bog želi da vlada u Njegovoj crkvi, i istražite, takođe, kako svaka Ličnost Božanstva doprinosi tom jedinstvu.

BIBLIJSKI KOMENTAR

1. Božji narod

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: 1. Petrova 2,9; 2. Mojsijeva 19,5.6; 3. Mojsijeva 26,12)

Pavlovo poistovećivanje Crkve sa Božjim narodom povezalo je novozavetnu Crkvu sa istorijom izrailjskog naroda i obećanjima koja su im data. Vernici iz jevrejstva odmah su povezali ovaj izraz sa svojom bogatom istorijom zavetnog naroda, jer se izraz, u samoj svojoj suštini, tiče odnosa. Međutim, kad je ovaj izraz u pitanju, naglasak nije stavljen na pripadnike Božjeg naroda, već na Božja dela i Njegov karakter. Upravo je Bog lično stvorio ovaj narod. Bog je izabrao svoj narod i Bog je taj koji ga otkupljuje i spasava. Mi smo, prema tome, Božja svojina i primamo svoj identitet i smernice od Njega.

Izrazom *Božji narod* naglašava se privilegovani status koji imamo, jer smo izdvojeni da služimo Bogu koji je pravedan i milostiv. I kao pojedinci i kao grupa vernika, iskusili smo Božju blagodat. Prema tome, metafora *Božji narod* takođe naglašava zajedničke aspekte našeg putovanja. Zajedno smo izabrani i

izdvojeni, i zajedno smo doživeli Božju blagodat i naklonost. Zajedno delimo identitet ukorenjen u Hristu, i imamo zajednički cilj da objavljujemo čudesna dela našeg Boga. Ovo poređenje ima silu da nas ujedini kada prepoznamo zajedničku neuspelu prošlost, zajedničku privilegovanu sadašnjost i zajedničku buduću nadu u Hrista.

Razmislite o ovome:

Zašto Petar ističe ideju naroda? Kako naš identitet u Bogu treba da utiče na naš svakodnevni život?

2. Hram Svetoga Duha

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: 1. Korinćanima 3,16.17)

Poređenje Crkve sa hramom verovatno je stvorilo različite slike u umu Pavlovih slušalaca. Vernici Jevreji povezali su Crkvu sa izrailjskom istorijom i veličanstvenim hramom u Jerusalimu, središtem jevrejske religije i kulture. Vernici iz neznaboštva izvan Palestine možda su na umu imali paganske grčko-rimske hramove, kao što je bio hram posvećen Apolonu. Bez obzira na to, svi su razumeli šta je Pavle želeo da kaže o Crkvi. Drevni bliskoistočni hramovi imali su određene zajedničke odlike i simbolizam. Hramovi su pažljivo građeni od najfinijih materijala, jer su prvenstveno bili božansko mesto boravka. Iako Bog nije mogao biti ograničen na građevinu, prisustvo Njegovog hrama pružalo je sigurnost da Bog boravi među svojim narodom kao što je obećao. Pošto je Bog boravio u hramu, hram je bio svet i predstavljao je mesto komunikacije između Boga i Njegovog naroda. Prisustvo hrama takođe je ukazivalo na Božju silu i snagu. Bila je to potvrda da je Bog bio zainteresovan za pitanja koja su se ticala Njegovog naroda i da je bio uključen u njih.

Crkva, kao i hram, mora biti odgovorajući predstavnik Boga koji u njemu boravi. Iz tog razloga je pozvana da odražava Njegov karakter. Iako je svaki vernik pozvan da predstavlja Boga, odražavanje Božjeg karaktera od strane Crkve, kao celine, pruža snažnije svedočanstvo svetlu koji posmatra. Ujedinjena Crkva pokazuje i Božji karakter i Njegovu silu. Šteta naneta ujedinenom prikazivanju Božjeg karaktera uništava Božji hram time što smanjuje njegovu svrhu i ulogu.

Razmislite o ovome:

Kako je Božje prisustvo vidljivo u Njegovoj crkvi? Na koje načine se uloga hrama Svetog Duha ugrožava uništavanjem crkvenog jedinstva? Pavle upozorava da će Bog uništiti onoga ko uništi hram. Zašto je kazna za to uništenje tako stroga?

3. Hristovo telo

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: 1. Korinćanima 12,12-26)

Poređenje sa telom koristili su pojedini grčko-rimski političari, kao što Menenije Agripa, u želji da naglase jedinstvo države; tako da Pavlovo spominjanje ove metafore u nastojanju da ilustruje jedinstvo nije bilo novo. Međutim, Pavlovo tumačenje ove metafore razlikovalo se od Menenijinog. Političar je smatrao da se jedinstvo ostvaruje kada niže klase uvide svoj položaj u hijerarhiji i pokore se vlasti vladajućih patricija. Pavle, sa druge strane, ohrabrivao je Crkvu da poštuje slabe i manje vidljive članove tela, koji su podjednako bili neophodni za službu Crkve. Raznolikost vernika Crkve trebalo je da bude prihvaćena, jer je Bog lično uredio različite udove i uloge. Od iste važnosti u Pavlovoj slici tela je međusobna povezanost svakog uda. Svakom udu su potrebni drugi udovi i svaki je pod uticajem uspeha i neuspeha drugih.

Razmislite o ovome:

Pavlovo gledište tela kosilo se sa gledištima političara onog vremena. Na koji način poređenje sa telom i dalje stavlja izazov pred stavove i vrednosti našeg društva?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: U svakoj slici crkvenog jedinstva o kojima smo proučavali u ovoj lekciji upućuje se na određeno Lice Božanstva. Pomozite učenicima da shvate centralnu ulogu koju naš odnos prema Ocu, Sinu i Svetom Duhu ima u ostvarivanju jedinstva.

Za primenu:

1. Slika Božjeg naroda poziva nas da prepoznamo svoj identitet u Bogu. Kako je naš identitet u Bogu povezan sa jedinstvom? Mi često tražimo svoj identitet na druge načine, kao na primer u nacionalnosti. Koji identitet ste skloni da otkrijete pre nego što drugima otkrijete svoj identitet u Bogu? Da li ovi dodatni identiteti ili obeležja ugrožavaju jedinstvo u Crkvi?
2. Kako posmatranje drugih ljudi kao članova Hristovog tela utiče na vaš odnos sa njima? Kako utiče na to kako posmatrate sebe i svoju vrednost?

Aktivnost: Napišite zahvalnicu za darove ili službu nekom verniku crkve koji obično ne dobija priznanja.

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Ova aktivnost razmatra načela koja nalazimo u slikama o kojima smo proučavali ove sedmice i primenjuje ih na nov način. Stvara svest o važnosti prenošenja načela iz Pisma na način koji se lako može razumeti u svakoj kulturi i vremenskom razdoblju u istoriji.

Aktivnosti:

Novozavetni pisci koristili su poređenja koja su čitaoci lako mogli shvatiti. Jevrejski slušaoci mogli su zamisliti hram. Znali su njegovu važnost i nasleđe. Slično tome, većina slušalaca bila je upoznata sa radom pastira i njihovim odnosom prema ovcama. Međutim, nama danas je mnogo teže da vizuelno predstavimo ove ideje. Razmislite o mogućim metaforama crkvenog jedinstva u 21. veku koje će lakše biti shvaćene u vašoj kulturi. Zatim, izaberite jednu od tih ideja i napišite priču u kojoj ćete naglasiti kako crkva treba da deluje.

7. BIBLIJSKA DOKTRINA KADA DOĐE DO SUKOBA

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Dela 11,17.

Učenici će:

Saznati: Objasniće načela koja je Rana crkva koristila da reši unutrašnje sukobe.

Osetiti: Shvatiće da unutrašnji sukobi potkopavaju jedinstvo i svedočenje Crkve.

Činiti: Tražiće vođstvo Svetog Duha i Pisma kada dođe do rasprave.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Načela za rešavanje sukoba

A. Šta je bilo u osnovi sukoba sa kojima se suočila Rana crkva?

B. Kakva načela rešavanja sukoba uočavamo u svim raspravama o kojima proučavamo u ovoj lekciji?

Postoje li načela koja su jedinstvena za pojedine primere? Objasnite.

C. Koji činioци su doprineli uspehu apostola u njihovim pokušajima da reše sukob?

Osetiti: Štititi svedočanstvo Crkve

A. Često se crkveni sukobi zanemaruju dug vremenski period. Zašto je važno brzo rešavati crkvene sukobe?

B. Šta u svakom primeru sukoba ukazuje da su jedinstvo i svedočenje Crkve bili ugroženi?

Činiti: Vođstvo Svetog Duha

A. Kako možemo biti sigurni u vođstvo Svetog Duha dok danas pokušavamo da rešimo konflikte?

B. Kako možemo sprečiti da naše sklonosti stanu na put vođstvu Svetog Duha?

Zaključak: Sukobe vezane sa odnose i teološka pitanja, sa kojima se suočila Rana crkva, crkvene vođe brzo su rešile pokoravajući se učenjima apostola i prepoznajući vođstvo Svetog Duha.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Dela 15,1-22.

Ključno načelo duhovnog rasta: Iako je sukobe najbolje izbeći, naša reakcija na sukobe u Crkvi pruža priliku vernicima da prepoznaju vođstvo Svetog Duha i da rastu zajedno.

Samo za učitelje: Sukob i teološko neslaganje stalna su odlika Hrišćanske crkve kroz istoriju. Međutim, pregled istorije ukazuje da pozitivni rezultati mogu proisteći iz situacija koje unose razdor. Dok razmatrate sledeći izveštaj, pomozite učenicima da prepoznaju da do rasta dolazi kada neslaganje podstakne Crkvu na proučavanje Svetog pisma.

Uvodni razgovor: Markion je bio hrišćanin iz drugog veka koji je zbog svojih verovanja o Bogu došao u neposredan sukob sa Crkvom. On je razdvojio Isusa i Njegovog Oca iz Starog zaveta jer nije mogao da pomiri Boga pravde sa Bogom ljubavi. Takođe, poricao je da je Hristos bio čovek i tvrdio da nije patio na krstu. Koristeći svoja verovanja o Bogu kao osnovu za ispravnu doktrinu, sastavio je zbirku spisa koje je smatrao nadahnjujućim i korisnim za hrišćanina. Jevrejsko pismo nije smatrao korisnim, tako da je svoj kanon sastavio od izabраних Pavlovih poslanica i Jevanđelja po Luki. Kao odgovor na Markionovu teologiju, crkveni skolari upotrebili su jevrejsko Pismo i spise apostola da objasne Božji karakter i Njegovu prirodu, posebno pokazujući da Bog može biti i pravedan i pun ljubavi. Markionova teologija takođe je pomogla Crkvi da uvidi da je hrišćanima i dalje potrebno jevrejsko Pismo i da treba da utvrde koji su hrišćanski spisi nadahnuti i koje treba smatrati Pismom.

Za razgovor:

Izveštaj o Markionu pokazuje da sukobi, čak i jeresi, mogu da pruže Crkvi priliku da proučava i razjasni svoja verovanja. Kako je Hrišćanska adventistička crkva izrasla kao rezultat sukoba i teoloških neslaganja? Možete li da se setite sukoba u okviru kojih Crkva nije pronašla način da uzraste? Šta mislite zašto su pojedini događaji doveli do rasta, dok su drugi podelili Crkvu?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Dok proučavate izveštaje o sukobu u Delima apostolskim, pomozite razredu da shvati zašto su apostoli bili uspešni u rešavanju sukoba. Usredsredite se prvenstveno na ulogu Svetog Duha i to kako možemo prevazići svoje sklonosti.

BIBLIJSKI KOMENTAR

1. Traženje rešenja

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Dela 6,1-6; Dela 11,1-18; Dela 15,1-22)

Može nas iznenaditi to što je sukob izbio toliko brzo nakon osnivanja Hrišćanske crkve, ali činjenica je da tamo gde su ljudi postoji mogućnost za pojavu sukoba. Sukobi u Ranoj crkvi obuhvatali su i teološke dileme i pitanja međusobnih odnosa nastalih zbog različitog porekla onih koji su prihvatili Hrista. Apostoli nisu zanemarili sukobe u svojoj sredini. Počeli su da ih rešavaju kako ništa ne bi osujetilo misiju Crkve. Nekoliko važnih načela možemo zapaziti u njihovom pristupu sukobu.

1. O problemima se otvoreno govorilo. Veoma često sukobi se zanemaruju u nadi da će sami od sebe nestati. Treba priznati da sukobi postoje i brzo ih rešavati.
 2. Jedan čovek ili više ljudi bilo je određeno da potraže rešenje problema. Izabrani pojedinci uživali su ugled i poverenje zajednice.
 3. Bili su saslušani izveštaji i mišljenja obe strane.
 4. Pismo je uzeto u obzir. Na primer, na Jerusalimskom saboru, vođe su razmatrale i Mojsijev zakon, koji je govorio o obrezanju, i spise proroka, koji su prerekli da će biti vernika iz neznaboštva.
 5. Bili su prikazani dokazi Božjeg vođstva i za njim se težilo.
- Konačno, odluka je bila saopštena uz obrazloženje zašto je doneta. Kada to nisu mogle činiti vođe koje su donele odluku, pojedinci kojima je Crkva ukazivala poverenje prenosili su poruku. Postupajući na ovakav način, bile su izbegnute velike podele, a pokazana je transparentnost i odgovornost.

Razmislite o ovome:

Mogu li se sva ova načela primeniti u 21. veku? Objasnite. Koja od prethodnih načela izazivaju najveće poteškoće u pokušaju da se sukob reši? Zašto mislite da načelo koje ste izdvojili izaziva najveće probleme?

2. Slediti vođstvo Svetog Duha

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Dela 11,12-17)

Sveti Duh ima istaknutu ulogu u izveštaju o Petru i Korniliju i saboru u Jerusalimu. Petar je bio svestan da Bog priprema put za njegov susret za Kornilijem. On beleži: „A Duh mi reče da idem s njima ne promišljajući ništa“ (Dela 11,12), a nakon što je Sveti Duh vidljivo bio izliven na neznabošce, Petar je zaključio: „Kad im, dakle, Bog dade jednak dar kao i nama koji vjerujemo Gospoda svojega Isusa Hrista, ko bijah ja da bih mogao zabraniti Bogu?“ (Dela 11,17) Iako je vidljivo ispoljavanje sile Svetog Duha pružilo nepobitan dokaz Božjeg vođstva, Petar je već prepoznao da ga Bog vodi Korniliju. Slično tome, na saboru u Jerusalimu, Jakov je prepoznao da se Božja ruka umešala da pokaže da odobrava prisustvo vernika iz neznaboštva. Apostoli su čvrsto bili uvereni da ih je Sveti Duh vodio u istini, kao što je Isus obećao pre svoje smrti (Jovan 16,13.14).

Razmislite o ovome:

Kako je Petar znao da ga Duh vodi pre nego što je video vidljivu potvrdu delovanja Duha? Apostol je bez oklevanja sledio vođstvo Duha. Kako vi reagujete kada verujete da vas Bog vodi da učinite nešto?

3. Promena shvatanja

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Dela 15,1.2.13-20; Dela 11,18)

Slediti vođstvo Duha nije uvek lako. Rizikujemo da odustanemo od svojih dragih ideja, da priznamo da smo pogrešili, da prilagodimo svoj život Božjim planovima. Ovo prilagođavanje naročito je teško u konfliktnim situacijama, zato što osećamo potrebu da sačuvamo svoj obraz. U Delima apostolskim, vernici iz jevrejstva morali su da se odreknu čvrsto uvreženih verovanja o obrezanju i neznabošcima što se ticalo same suštine njihovog identiteta. Protivljenje je bilo očekivano; pa ipak Luka beleži da su vernici, kada su čuli ceo izveštaj o tome kako se Sveti Duh izlio na neznabošce, shvatili da je zaista Bog sve to vodio (Dela 11,18). Vidljivo Božje prihvatanje neznabožaca pomoglo je da se olakša promena u crkvenoj praksi.

Razmislite o ovome: Zašto je grupa na putu u Jerusalim u 15. poglavlju Dela apostolskih odvojila vreme da stanovnicima Fenikije i Samarije ispriča o obraćenju neznabožaca? Šta mislite zašto je Petar povezao odgovor sa idejom da je Bog izabrao neznabošce? Da li su postojali još neki činoci osim vidljivog prisustva Svetog Duha koji su pomogli Ranoj crkvi da prihvati činjenicu da vernici nisu morali da postanu Jevreji pre nego što postanu hrišćani?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Iako se ova lekcija bavila crkvenim, a ne ličnim sukobima, vernici su neizbežno bili pod uticajem raširenih sukoba u Crkvi. Ovaj odeljak usredsređuje se na to kako su vernici reagovali

kada su se našli usred sukoba. Podstaknite vernike da lično ispitaju svoje kulturološke sklonosti i traže Božju volju kada dođe do neslaganja.

Za primenu:

1. Kako vi obično reagujete na sukobe oko sebe? Da li se pridružujete raspravi ili činite sve da izbegnete sukob? Kako treba da reagujete kada sukob izbije u Crkvi?
2. Kako možemo utvrditi Božju volju usred neslaganja?
3. Način na koji su rani hrišćani shvatali svoje jevrejsko nasleđe smetalo je njihovom razumevanju da neznabošci mogu biti deo Crkve. Kako naša kultura može sprečiti prepoznavanje Božjeg vođstva ili kako može uticati na naše tumačenje Pisma? Molite se da vam Bog pomogne da prepoznate neke od svojih sklonosti koje predstavljaju prepreku u tumačenju Pisma.

4. KORAK - BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Odeljak sa aktivnostima sadrži opcije za širenje ključnih ideja iz lekcije. Svaka aktivnost je osmišljena da ukaže na važnost prepoznavanja Božjeg vođstva u Crkvi.

Aktivnosti:

1. Povedite razgovor sa mladima u Crkvi ili pripremite prezentaciju o tome kako hrišćanin može da prepozna Božje vođstvo u svom životu i Crkvi.
2. Izvedite kao razred improvizovani skeč u kome ćete pokazati da ste shvatili kako je Rana crkva rešavala sukobe.

8. BIBLIJSKA DOKTRINA JEDINSTVO U VERI

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Jevrejima 9,11.12.

Učenici će:

Saznati: Razmotriće doprinos osnovnih adventističkih doktrina adventističkom identitetu i jedinstvu u Hristu.

Osetiti: Ceniće biblijsku istinu koja sjedinjuje.

Činiti: Dozvoliće Svetom Duhu da utisne istinu u njih tako da utiče na njihov svakodnevni život.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Identitet, istina i jedinstvo

- A. Kako osnovni elementi Jevanđelja doprinose konceptu crkvenog jedinstva?
- B. Koje doktrine čine srž adventističkog verovanja? Šta vas je navelo da izaberete upravo ta učenja?
- C. Razmotrite svako učenje za koje verujete da predstavlja srž adventističkog identiteta. Kako ona mogu uticati na jedinstvo Crkve?

Osetiti: Prednosti zajedničke poruke

- A. Šta mislite zašto je Bog u Pismu otkrio posebne detalje i o drugim temama, ne samo o Sebi?
- B. Kakva je vrednost postojanja grupe ljudi koja se na osnovu Biblije slaže koja učenja su važna?

Činiti: Usvajanje istine

- A. Zašto je važno da istina bude potpuno usvojena?
- B. Kako možemo usvojiti istinu tako da utiče na naš način života?
- C. Kakve korake treba da preduzmete da bi ovo postala stvarnost u vašem životu?

Zaključak: Adventistički hrišćani pepoznaju centralnu ulogu Hristove smrti i Njegovog vaskrsenja u spasenju i hrišćanskom jedinstvu. Oni, takođe, shvataju da je Bog otkrio u Pismu šta je važno u određivanju kako da se odnosimo prema Bogu i drugim ljudima. Ova učenja definišu i naš identitet i našu misiju.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Dela 4,10-12.

Ključno načelo duhovnog rasta: Hrišćanska verovanja nisu samovoljne teorije na koje hrišćanin mora da pristane. Umesto toga, ona predstavljaju smernice za život koje utiču na odnose između hrišćanina, Boga i drugih ljudi. Samim tim, naša verovanja oblikuju naše jedinstvo u veri.

Samo za učitelje: Pismo ne izjednačava jedinstvo sa jednoobraznošću. Međutim, ukazuje da hrišćani treba da se drže određenih suštinskih verovanja i upućuje na to da jedinstvo koje se razvija šalje važnu poruku svetu. Uvodni razgovor je osmišljen da pomogne učenicima u razredu da shvate da ponekad grupa može da postigne više nego pojedinac.

Uvodni razgovor:

U mnogim sportskim događajima publika stvara efekte koje jedna osoba ne bi mogla. Na primer, gledaocima su prilikom jednog događaja dali velike četvrtaste kartone u različitim bojama. Rečeno im je da ih u određenom trenutku u toku programa podignu visoko iznad glave. Kartoni u obliku kvadrata zajedno su oblikovali poruku ili simbol koji su milioni gledalaca mogli videti širom sveta.

Radeći zajedno, publika je bila u mogućnosti da postigne ono što pojedinac nije mogao učiniti sam. Bog je pozvao Crkvu da zajedničkim radom pošalje poruku mnogo snažniju od one koju bismo sami mogli preneti. Kada se ujedini u istini kakva je u Isusu i usredsredimo se na misiju Crkve, na izuzetan način pokazujemo svetu preobražavajuću silu Jevanđelja.

Za razgovor:

Da li ste ikada radili zajedno sa drugima da biste postigli nešto što sami niste mogli? Šta ste postigli? Kako je izgledalo raditi u timu? Kakvi stavovi su bili ključni za izvršenje ovog zadatka?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: U ovom odeljku pokušaćemo da utvrdimo povezanost između doktrina i njihovih implikacija na jedinstvo unutar Crkve, istražujući kako doktrine utiču na odnose i identitet.

BIBLIJSKI KOMENTAR

1. Jedinstvo i Jevanđelje

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Dela 4,8-12)

Glavna hrišćanska učenja odnose se na Isusa. Njegovo utelovljenje, život, smrt, vaskrsenje i služba u nebeskom Svetilištu svedoče o Božjoj želji da bude u zajednici sa svojim stvorenjima. Isus je postao Pomiritelj koji je ovu zajednicu učinio mogućom. Umro je na krstu da bi rešio posledice grešnih postupaka ljudskog roda. Međutim, posledice Njegove smrti obuhvataju više od pomirenja sa Bogom. Kada smo sjedinjeni sa Hristom krštenjem, sjedinjeni smo i međusobno: zato Pavle može da tvrdi da je Isusova smrt, takođe, srušila zid koji je razdvajao ljude (Efescima 2,14). Dalje, kada iskusimo pomirenje sa Bogom, pozvani smo da se pomirimo jedni sa drugima. Crkveno jedinstvo je moguće samo zahvaljujući Isusovoj smrti.

Razmislite o ovome: Na koje načine je Isusova smrt srušila zid koji je razdvajao ljude? Kako vaša sjedinjenost sa Hristom utiče na vaš odnos sa drugim vernicima?

2. Jedinstvo i istina

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Matej 25,1-13)

Pismo poziva Crkvu da bude ujedinjena, i da se, istovremeno, čvrsto drži istine. Ovo nas dovodi u nedoumicu. Istina je po svojoj prirodi isključiva. Težnja za istinom obuhvata odbacivanje zablude i koncept čistote. Prema tome, istina se može smatrati selektivnom i isključivom. Sa druge strane, jedinstvo je, po svojoj prirodi, sveobuhvatno. Zato se u razgovorima o jedinstvu često naglašava jedinstvo na račun istine ili istina na račun jedinstva. Kako, onda, rešavamo ovu napetost i težimo i istini i jedinstvu? Deo rešenja možemo pronaći proučavajući šta Bilija kaže o istini.

Novi zavet pruža važne pojedinosti o prirodi i ulozi istine. U njemu se Isus poistovećuje sa istinom, kao što smo prethodno zapazili (Jovan 14,6; 18,32.37), ali se, takođe, Božja reč (Jovan 17,17), zakon (Rimljanima 2,20), Jevanđelje (Efescima 1,13), apostolsko učenje (2. Solunjanima 2,13-15), i zdrava nauka prepoznaju kao istina (2. Timotiju 4,2-4). Ona, međutim, nije nešto sa čim se slažemo samo intelektualno. Istina mora biti usvojena, dovodeći do promene u našem ponašanju. Saznanje da Isus uskoro dolazi nema koristi ukoliko ono ne promeni način na koji živimo i ne podstakne nas da se pripremimo za Njegov dolazak. Slično tome, Jovan ukazuje da ne poznajemo istinu (1. Jovanova 2;3) ako naš život ne zrači ljubavlju prema drugima. Ako istina ostane spolja i prihvatimo je samo intelektualno, uvek će postojati sukob između istine i jedinstva. Ali kada, uz pomoć Svetog Duha, istina biva usvojena, ona utiče na naš odnos sa Bogom i ljudima oko nas i tako pomaže Crkvi u težnji da ostvari jedinstvo.

Razmislite o ovome:

Kako priča o deset devojaka ukazuje na potrebu za usvajanjem istine? Kako se istina usvaja? Zašto je lakše dozvoliti istini da ostane spolja? Na koje posebne načine učenja o kojima smo proučavali u pouci za ovu sedmicu utiču na vaš odnos sa Bogom i drugima?

3. Jedinstvo i adventističke doktrine

(Podsetite se u razredu sledećh tekstova: 2. Mojsijeva 20,8-11; 1. Korinćanima 15,51-54)

Istina ne utiče na jedinstvo samo putem unutrašnjeg preobraženja. Ona, takođe, stvara zajednički identitet i svedočanstvo. Naš identitet najpre počiva u Hristu i onome što je učinio za nas, ali i suštinska verovanja obrazuju naš zajednički identitet kao adventista sedmog dana. Ova suštinska verovanja u koja su verovali pioniri Crkve bila su im otkrivena u Pismu vođstvom Svetog Duha. Ta verovanja imaju potencijal da nas ujedine u shvatanju Boga i nas samih. Priznajući, na primer, sedmi dan Subotu, ujedinjeni smo u priznanju da Bog upravlja univerzumom, a samim tim i vremenom. Time se podsećamo da smo samo stvorenja koja zavise od Njega. Pošto je Subota, takođe, spomenik otkupljenja, sjedinjujemo se i u priznanju i sećanju da spasenje nije naše delo već Hristovo. Hristova služba u nebeskom Svetilištu ujedinjuje nas tako što prepoznavamo svoju stalnu potrebu za Božjom milošću i blagodaću dok nas istovremeno uverava da možemo doći pred Boga. Naše razumevanje stanja mrtvih sjedinjuje nas u prepoznavanju svoje ograničenosti i zavisnosti od Boga za svaki dah života, dok nas razumevanje vaskrsenja i Drugog dolaska ujedinjuje u nadi dok čekamo da večnost provedemo sa Bogom ljubavi i blagodati. Ove doktrine zajedno ne samo da doprinose našem identitetu kao adventističkih hrišćana, već nas, takođe, podsećaju na identitet kao grešnih bića koja imaju istu potrebu za Hristom i nadu u Njega.

Razmislite o ovome: Zašto je važan zajednički identitet? Kako on utiče na misiju Crkve? Kako identitet dobijen zahvaljujući ovim učenjima sprečava oholost ili isključivost? Na koje nas još načine doktrine o kojima proučavamo ove sedmice ujedinjuju u razumevanju Boga i nas lično?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Istina i doktrina se često posmatraju kao apstraktne tvrdnje koje svaki razgovor o istini i jedinstvu čine više filozofskim nego praktičnim. Međutim, doktrine nisu ni apstraktne ni proizvoljne. Osmišljene su da utiču na naš odnos sa Bogom i ljudima oko nas. Naglasite praktičnu stranu doktrina i kako živa istina može da izgleda u životu hrišćanina.

Za primenu:

1. Ako je naš izvor jedinstva život u Hristu, zašto ono u šta verujemo utiče na jedinstvo koje prikazujemo svetu?
2. Šta hristocentrično jedinstvo može da nagovesti o načinu na koji se ophodimo prema onima koji se ne slažu sa nama u teološkom smislu?
3. Kako činjenica da je Isus Istina može da utiče na način na koji shvatamo istinu i jedinstvo?
4. Šta znači živeti po istini kakva je u Isusu? Kako takav život utiče na jedinstvo? Izaberite jedno učenje i razmotrite kako izgleda živeti po toj istini u Isusu.
5. Koja doktrina Hrišćanske adventističke crkve vam je najviše pomogla da se sjedinite sa ostalim vernicima? Kako se to ostvarilo?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Mnogi vernici razmišljaju o doktrini samo kada proučavaju teme za krštenje ili kada pohađaju misionarski program koji vodi njihova mesna crkva. Pomozite učenicima da uvide važnost pažljivijeg razmatranja doktrine imajući u vidu živu istinu kakva je u Isusu i ispunjavanje naloga da pokažu jedinstvo svetu.

Aktivnost:

Donesite u razred listu od 28 osnovnih verovanja. Napravite plan da svako učenje pažljivije proučite, uključujući i to da posvetite vreme istraživanju šta učenja otkrivaju o Bogu, kako se može živeti u skladu sa njima u svakodnevnom životu, i kako doprinose jedinstvu Crkve.

9. BIBLIJSKA DOKTRINA NAJUVERLJIVJI DOKAZ

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Efescima 5,1.2.

Učenici će:

Saznati: Shvatiće da njihov odnos sa drugim ljudima pruža najuverljiviji dokaz o jedinstvu Crkve.

Osetiti: Osetiće potrebu da preispitaju prirodu i uticaj svojih odnosa sa drugima.

Činiti: Tražiće od Boga da deluje u njihovom životu i kroz njega kako bi pružili svedočanstvo o istini Jevanđelja.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Vidljivo jedinstvo

- A. Zašto je jedinstvo u doktrini nedovoljno da prikaže jedinstvo svetu?
- B. Kako naš način života i odnosi sa drugima svedoče o našoj vernosti Isusu?
- C. Kako vidljivo jedinstvo aktivno prikazuje Božju silu?

Osetiti: Potreba za preispitivanjem

- A. Kako su postupci druge osobe i na pozitivan i na negativan način uticali na vaše duhovno putovanje?
- B. Kako biste procenili svoje trenutno svedočenje svojim identitetom u Hristu?
- C. Zašto pomirenje stvara snažna osećanja i u onima koji se mire i u onima koji to pomirenje posmatraju?

Činiti: Stav prema drugima

- A. Koju oblast u vašem životu je potrebno da Bog u najvećoj meri preobrazi da biste pružili pozitivno svedočanstvo svetu?
- B. Da li je potrebno da prihvatite službu pomirenja u svojim odnosima?

Zaključak: Vidljivo jedinstvo izrasta iz novog identiteta koji prihvatamo kada izražavamo veru u Hristovo delo spasenja. Način na koji živimo i ophodimo se prema drugima izražava realnost jedinstva i pruža uverljivi dokaz i o Božjem karakteru i Njegovoj preobražavajućoj sili.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Efescima 2,13-16.

Ključno načelo duhovnog rasta: Kada hrišćani ostvaruju svoj identitet u vaskrsnom Hristu, pružaju ubedljivo svedočanstvo o Božjoj ljubavi i sili.

Samo za učitelje: Na početku ove lekcije pomozite učenicima da prepoznaju koliko je važno šta ljudi zapažaju u njihovom životu. Naglasite kako naše reči i dela utiču na to kako drugi posmatraju Boga i našu zajednicu sa Njim.

Uvodni razgovor:

Julija je bila usvojena kao beba. Smeštena je bila u dom u kome je bila pažena i voljena. Vremenom je izrasla u ljubaznu, pažljivu hrišćanku. Veoma je volela porodicu koja ju je usvojila. Ipak, kada je odrasla, poželela je da otkrije više o svojoj pravoj majci i rodbini. Podnela je molbu da dobije podatke o svojoj majci kako bi mogla da stupi u kontakt sa njom. Bila je srećna kada je primila informacije koje je tražila. Pre nego što se susrela sa majkom i drugim rođacima, Julija je poslala fotografije i pisani dokaz da je u krvnom srodstvu sa njima. Međutim, ovo je postalo nevažno kada je lično upoznala svoju rodbinu. Samo jedan pogled bio je dovoljan da bez sumnje shvate da je ona deo njihove porodice. Njena nova braća i sestre bili su oduševljeni sličnošću između Julije i njene majke. Ne samo da je izgledala kao majka, već je imala i istu osobenost u ponašanju. Julijina sličnost sa majkom bila je najuverljiviji dokaz da je ona zaista bila deo te porodice.

Na sličan način, novozavetni pisci govore da su jedinstvo i ljubav hrišćana najuverljiviji dokaz njihove povezanosti sa Hristom. Kako izgledamo i kako se ponašamo je ono što odaje našu povezanost sa Njim, više od bilo kog drugog dokaza koji možemo pružiti.

Za razgovor:

Čemu ste skloni da najviše verujete – delima ili pisanom dokazu? Zašto? Kakve zaključke ste doneli o ljudima na osnovu njihovih reči i postupaka? Da li su vaši zaključci bili tačni?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Ovaj odeljak bavi se životom u Božjem carstvu koji prikazuje Božju silu. Ističe povezanost između dela i našeg identiteta u Hristu. Dok u razredu razgovarate o lekciji, naglasite da vidljivo jedinstvo nije naše delo, već Hristovo. Mi smo samo pozvani da živimo u skladu sa identitetom koji nam je dat u Hristu.

BIBLIJSKI KOMENTAR

1. Nov identitet

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Efescima 2,13-16)

Kao što je ranije u ovom tromesečju bilo spomenuto, crkveno jedinstvo zavisi od Hristove smrti i vaskrsenja zahvaljujući kojima smo postali nova stvar. Oni su nas pomirili sa Hristom, i pružili nov identitet u Njemu. Poziv upućen vernicima da pokažu jedinstvo nije, prema tome, izazov da učine nešto naizgled nemoguće, već „poziv da ostvare identitet koji nam se besplatno daje kada pokorimo svoj život Hristu“. (Gregori A. Bojd, “Living In, and Looking Like Christ”, *Servent God: The Cosmic Conflict Over God’s Trustworthiness* [Loma Linda, Calif.: Loma Linda University Press, 2013], str. 410) Samo kada ostvarimo svoj identitet u Hristu možemo pružiti dokaz u prilog Jevanđelju i Božje moćne sile.

2. Pomireni sa Bogom

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: 2. Korinćanima 5,17-21)

Biblijsko pomirenje odnosi se na obnavljanje odnosa između prethodno neprijateljski ili svađalački nastrojenih pojedinaca. Iako su ljudi odgovorni za neprijateljstvo i otuđenje u svom odnosu sa Bogom, Isus nas je pomirio sa Bogom tako što je rešio suštinski uzrok neprijateljstva u tom odnosu. Kao naša Zamena, preuzeo je kaznu za greh određenu od strane zakona. Boga, prema tome, treba posmatrati i kao Začetnika i kao Središte pomirenja. Pošto je Bog pomirio ceo ljudski rod sa Sobom kroz Hrista, i dao ljudima nov život, Pavle poziva Korinćane da ostvare svoj novi identitet kao oni koji su pomireni sa Bogom. Oni treba to da učine nastavljajući službu pomirenja u konkretnim situacijama u svakodnevnom životu. Pavle očekuje da će Korinćani raširiti poruku o pomirenju, i da će rod pomirenja biti otkriven onima koje susreću na svom hrišćanskom putu. U nedostatku vidljivog dokaza da su ostvarili identitet onih koji su pomireni sa Bogom, Pavle postavlja pitanje da li su Korinćani zaista prihvatili pomirenje koje im je Bog omogućio. On ih zato poziva da se „pomire sa Bogom“ (2. Korinćanima 5,20).

Razmislite o ovome:

Kakva je razlika između pomirenja i opravdanja? Na osnovu čega Pavle opravdano dovodi u pitanje posvećenost Korinćana Bogu i pomirenju koje im je Bog pružio? Kako izgleda prihvatanje misije pomirenja?

3. Živeti u skladu sa vrednostima carstva

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Efescima 4,25-5,2; Rimljanima 14,1-6)

Živeti kao građanin Božjeg carstva obuhvata više od pomirenja. Uključuje novi način života koji je korenito drugačiji od puteva ovoga sveta, jer se temelji na drugačijim vrednostima. Hrišćani su pozvani da prihvate način života koga odlikuje ljubav, blagodat i milost. Pavle objašnjava da moramo ostaviti svoj stari život da bismo živeli u skladu sa novim identitetom u carstvu, koji je „sazdan po Bogu u pravdi i u svetinji istine“ (Efescima 4,24). Ovaj novi život treba da bude praćen obnovom uma u kome se naši stavovi i prioriteti menjaju.

„Crkva se poziva da bude izraz drugačijeg društva... Mesto na kome vladaju obrnuti prioriteti Blaženstava. Gde je služba važnija od položaja, gde poniznost pobeđuje uzdizanje samog sebe, gde se izražava ljubav umesto požude, gde saradnja zamenjuje nadmetanje.“ (Lauel Kuper, “Doing Justice, Loving Mercy - in the End Time”, *Do Justice: Our Call to Faithful Living* [Warburton, Victoria: Signs Publishing Company, 2014], str. 86). Život u skladu sa novim identitetom i novim prioritetima usmerava pažnju na Jevanđelje. Sklad i jedinstvo koji nastaju kada služba zameni iskorišćavanje drugih zbog sebičnih ciljeva i kada poniznost zameni ponos u ličnim postignućima i položaju toliko su suprotni vladajućoj kulturi da pružaju dokaz o Božjoj sili u preobražavanju života.

Razmislite o ovome: Zašto je važno da naš identitet kao građana Božjeg carstva bude praćen obnovom uma? Koliko je vaša crkva uspešna u predstavljanju drugačijih vrednosti Božjeg carstva?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Ovaj odeljak podstiče učenike da razmišljaju da li njihov život i crkva tačno odražavaju identitet u Hristu i da li, prema tome, pružaju dokaz o Božjoj sili u svom životu.

Za primenu:

1. U čemu je razlika između poruke o pomirenju i službe pomirenja?
2. Mnoga proučavanja ukazuju da se dela i ponašanje Crkve malo razlikuju od društva koje je okružuje. Šta mislite zašto ne postoji veća razlika? Šta možete zaključiti iz takve pojedinosti?
3. Na kakve praktične načine možete pokazati svoj identitet kao onih koji su pomireni sa Bogom? Kome vas Bog poziva da ove sedmice pokažete život kakav vlada u carstvu? Šta trenutno svedočite drugima svojim rečima i delima?
4. Koje odlike života u carstvu, o kojima smo razgovarali u ovoj lekciji, smatrate da vam je najteže da pokažete u životu? Kako Pavlovo upućivanje na činjenicu da nas Hristova ljubav nagoni utiče na vaše stavove i pobude?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Sledeće aktivnosti nude mogućnosti članovima razreda da se usredsrede na jednu oblast svog života u okviru koje, kako su u toku ove sedmice utvrdili, nisu uspeli da svetu oko sebe pruže svedočanstvo o svom identitetu.

Aktivnosti:

1. Odredite jednu od osobina vašeg starog identiteta iz 4. poglavlja Efescima poslanice koja nastoji da se ponovo uvuče u vaš život (laž, krađa, gnev, rđave reči...). Zatim utvrdite osobinu koja prema Pavlu treba da je zameni. Pronađite nekoliko tekstova o osobini koja treba da zameni vašu slabost i napišite je na kartici koju možete nositi sa sobom. Razmišljajte o tome nekoliko puta dnevno u toku sledeće sedmice. Na kraju sedmice, zabeležite šta vam je Bog rekao o vašoj slabosti i šta treba sledeće da učinite.
2. Navedite praktične primere načina obraćanja koje hrišćani prema Pavlovim rečima treba da praktikuju. Za početak možete razmotriti ideje navedene u sledećim tekstovima: 1. Solunjanima 5,11; Jevrejima 3,13; 2. Korinćanima 13,11. Izaberite jedan od ovih primera i razmislite kako ih možete primeniti ove sedmice u svom domu, na radnom mestu i u širem krugu prijatelja.
3. Isplanirajte dve grupne aktivnosti u kojima ćete nastojati da služite drugima i pokažete brigu prema nekome u vašoj crkvi ili zajednici.

10. BIBLIJSKA DOKTRINA JEDINSTVO I NARUŠENI ODNOSI

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Efescima 4,26.

Učenici će:

Saznati: Utvrđiće koje su lične osobine neophodne za održavanje i izlečenje odnosa.

Osetiti: Uvideće uticaj narušenih odnosa na duhovni rast i crkveno jedinstvo.

Činiti: Posvetiće se pružanju blagodati i praštanja u odnosima sa drugima.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Neophodnost zdravih stavova

A. Šta iz izveštaja o Pavlu, Varnavi i Jovanu Marku saznajemo o važnosti stavova u zdravim odnosima?

B. Koji još biblijski izveštaji ukazuju na važna načela o zdravim odnosima?

C. Kako prema Pavlovom mišljenju duhovni darovi doprinose zdravim odnosima i jedinstvu u Crkvi?

Osetiti: Uticaj narušenih odnosa

A. Kakve poruke sukobi i neprijateljstvo između hrišćana šalju svetu koji sve to posmatra? Šta odražavaju o Božjoj prirodi i sili?

B. Kakav uticaj napeti odnosi imaju na vernike mesne crkve?

C. Na koje načine su narušeni ili napeti odnosi uticali na vaš duhovni rast?

Činiti: Birati blagodat i praštanje

A. Zašto je teško nuditi blagodat i praštanje ako nam se više puta nanosi nepravda?

B. Koji činioци nas mogu podstaći da odlučimo da stalno opraštamo drugima?

Zaključak: Jevanđelje prikazuje Božju obilnu blagodat i praštanje. On miri i leči narušene odnose između Sebe i ljudskih bića. Ono, takođe, daje podstrek pomirenju i isceljenju ljudskih odnosa, i ukazuje na stavove koji su neophodni da bi se to ostvarilo.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Rimljanima 5,10.

Ključno načelo duhovnog rasta: Izlečenje i promena odnosa nalaze se u središtu evanđeoske poruke i važni su za jedinstvo u Hristu.

Samo za učitelje: Naši stavovi ključni su za zdrave odnose. Dok razmišljate o sledećem izveštaju, naglasite ključne stavove prikazane u njemu i rezultate u životu onih koji su odlučili da ih prihvate.

Uvodni razgovor:

Godine 1961. aktivisti građanskih prava u SAD započeli su niz takozvanih Vožji slobode. Aktivisti su se vozili autobusima u segregiranim državama na jugu Sjedinjenih Američkih Država. Pokušali su da koriste toalete, čekaonice, restorane ili česme na autobuskim stanicama na kojima je bio na snazi zakon o segregaciji. Među tim putnicima slobode bio je dvadesetjednogodišnji student, afroamerikanac Džon Luis. Kada je pokušao da uđe u izdvojenu čekaonicu na autobuskoj stanici u Južnoj Karolini, mučno ga je pretukao Elvin Vilson, koji je gajio snažna uverenja protiv onih koji su imali drugačije etničko poreklo.

Četrdeset i osam godina kasnije, objavljena je vest da se Vilson pokajao i izvinio za dugogodišnji rasizam i mržnju. Džon Luis, sada senator, spremno je prihvatio Vilsonovo izvinjenje i ponudio mu oprostaj. Istakao je da je Vilsonova promena srca pokazala istinsku silu ljubavi i blagodati. Vilson je verovao da je potrebno da učini više od pomirenja sa osobom koju je povredio. Posvećujući svoj život novom cilju, postao je aktivista za mir i jednakost, podižući glas protiv netrpeljivosti i netolerancije koje i dalje vladaju u društvu.

Stavovi za koje se odlučujemo mogu dovesti do uništenja odnosa ili do njihovog isceljenja. Blagodat i praštanje predstavljaju osnovu za izlečenje odnosa i crkveno jedinstvo. Međutim, prihvatanje ovih stavova ne garantuje da će drugi ljudi odgovoriti onako kako se nadamo.

Za razgovor:

Kakav dokaz pronalazimo u ovom izveštaju da je Luis oprostio Vilsonu pre nego što je on zatražio oprostaj? Šta mislite zašto je bilo važno da Vilson učini više od traženja oprostaja? Koje su prednosti opraštanja?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Blagodat i praštanje su od presudne važnosti u izlečenju narušenih odnosa. Dok budete proučavali ovaj odeljak, pomozite učenicima da uvide da Jevanđelje daje primer i pruža motivaciju da i mi izrazimo ovakve stavove u svojim odnosima.

BIBLIJSKI KOMENTAR

1. Stavovi, odnosi i Jevanđelje

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Filimonu 1,1-24)

U pouci za ovu sedmicu data su dva prikaza kako stavovi utiču na odnose. U oba izveštaja nedostaju određene informacije. Rečeno je da je odnos između Pavla, Varnave i Jovana Marka narušen, i imamo dokaz da je obnovljen, ali nemamo odgovor na pitanje kako se to dogodilo. Sa druge strane, u Filimonu poslanici govori se o pokušaju pomirenja, ali moramo da nagađamo uzroke sukoba. Ipak, oba izveštaja naglašavaju da su ljubav, blagodat i opraštanje neophodni da bi se održali zdravi odnosi i samim tim jedinstvo Crkve. Ovaj spoj stavova ne može a da nas ne usmeri na izveštaj iz Jevanđelja u kome je prikazan Božji karakter. Bog je pružajući spasenje oblikovao stavove za zdrave odnose. Upravo zahvaljujući Njegovoj ljubavi, blagodati i praštanju mi smo iskusili obnovljen odnos sa Njim. Pavlov propust da u svom odnosu sa Jovanom Markom pokaže istu blagodat i praštanje o kojima je propovedao naglašava sveopštu potrebu da dozvolimo Jevanđelju da preobrazi svaki deo našeg života. Čak i najuspešnije i najposvećenije vođe treba da dozvole Duhu da im pomogne da u svom svakodnevnom

životu žive u skladu sa Jevanđeljem. Ipak, Pavlova Poslanica upućena Filimonu ukazuje da je Pavle naučio ovu pouku. U Poslanici se zapaža uticaj Jevanđelja i Pavlov cilj da pomiri Filimona i Onisima. Pavle se uključio u život oba čoveka u nastojanju da preoblikuje njihova gledišta. Uporedio je život Filimona i Onisima pre i nakon što su čuli evanđeosku poruku i uvideo da je Jevanđelje ključ obnovljenja.

Ponekad nas naši stavovi i verovanja zaslepe da ne vidimo uzvišeniju stvarnost određene situacije. Lako je zanemariti informaciju koja je protivrečna našim stavovima i verovanjima i tako se udaljiti od objektivnog sagledavanja. Pavlova uverenost da je Jovan Marko bio kukavica zasenila je pozitivne osobine koje je mogao uočiti u Jovanu Marku. Međutim, Pavlova uključenost u Onisimov i Filimonov život omogućila mu je da shvati da su obojica bila promenjena pod uticajem Jevanđelja i da je pomirenje bilo moguće zahvaljujući onome što im je bilo zajedničko.

Kao što je Isus ušao u istoriju i naš svet da donese spasenje, mi smo pozvani da se uključimo u život i iskustva drugih ljudi. Moramo i sebe i one sa kojima težimo da se pomirimo prepoznati kao slomljene ljude koje preobražava Jevanđelje. Moramo prepoznati blagodat koja nam je darovana i besplatno je ponuditi drugima. Poput Pavla, u Filimonu poslanici, treba da usmerimo pažnju na Hrista i Njegovo Jevanđelje koje daje primer našim odnosima. Kada sagledamo svoj život u senci Golgote, samo tada možemo pokazati ljubav, blagodat i praštanje u odnosima sa drugima, jer susret sa Isusom ne ostavlja naš život nepromenjenim.

Razmislite o ovome:

Kakve stavove je Pavle pokazao prilikom razilaženja sa Varnavom i Jovanom Markom? Kakvu razliku uočavate u kasnijim njegovim stavovima kakve traži i od Filimona da pokaže? Kakve sličnosti uviđate između Pavlovihi postupaka u Filimonu poslanici i Jevanđelju, naročito u Isusovom delu na krstu?

2. Razumevanje opraštanja

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Rimljanima 5,8-11)

Opraštanje obuhvata svestan izbor da odustanemo od osećanja ljutnje prema drugoj osobi i, samim tim, to uklanja svako pravo da tražimo osvetu za ono što je učinila. Opraštanje iskorenjuje gnev i gorčinu iz našeg života, pomaže da rane zacele i gradi osnovu za obnavljanje odnosa. Opraštanje ne znači opravdavanje rđavog ponašanja ili uklanjanje svih posledica koje mogu biti rezultat takvog ponašanja. Pravo opraštanje uviđa ozbiljnost uvrede, ali bira put izlečenja. Bog je oprostio ljudima iako ne zaslužujemo Njegovo oproštenje. Međutim, božanski oproštaj nije umanjio ozbiljnost greha ili uklonio sve njegove posledice. Isus je preuzeo konačnu posledicu greha, podnoseći smrt radi nas.

Razmislite o ovome:

Zašto je ponekad teško oprostiti drugima? Zašto je važno shvatiti da opraštanje nužno ne uklanja sve posledice naših postupaka? Kome oproštaj više koristi – prestupniku ili osobi kojoj se nudi izvinjenje? Kojim dokazom možete potkrepiti svoj odgovor?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Naglasite koliko je važno da posmatrate sebe i one koji su vam naneli nepravdu kroz sočiva Jevanđelja. Kada posmatramo uvrede u tom svetlu, sećamo se koliko je važno da ponudimo blagodat i opraštanje onima sa kojima stupamo u dodir.

Za primenu:

1. Kako treba da se postavimo prema razlikama u mišljenju i teološkom shvatanju? Koliko često opravdavamo svoje ponašanje zato što branimo istinu ili nešto u šta snažno verujemo?
2. Kako nam priznanje sopstvene grešnosti i potrebe za spasenjem može pomoći dok težimo da obnovimo narušene odnose?
3. Na koje još načine poznavanje Jevanđelja utiče na odnose? Kako na bolji način možemo oblikovati svoje odnose sa drugima po ugledu na primer koji nam je Hristos ostavio?
4. Kako nastojanje da shvatimo događaje i pobude druge osobe u nekom sukobu menja način na koji tražimo rešenje sukoba?
5. Koje prepreke čine oprostjenje teškim?
6. Kakve korake možete preduzeti ove sedmice da biste započeli proces izlečenja i pomirenja u svojim odnosima?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: U ovim aktivnostima članovi razreda su podstaknuti da prepoznaju kakav uticaj praštanje ima u njihovom životu i da izaberu da u većoj meri pokažu duh praštanja u svojim odnosima sa drugima.

Aktivnosti:

1. Obezbedite svakom učeniku papir i olovku. Zamolite ih da zapišu dva iskustva. Prvo treba da govori o trenutku kada je njima neočekivano oprošteno ili kada su oni oprostili nekome ko im je naneo nepravdu. Razmišljanje treba da obuhvata osećanja vezana za opraštanje i uticaj koji je opraštanje imalo na odnos. Drugo iskustvo treba da istakne trenutak kada je članovima razreda bilo teško da oprostite. Kada završe svoje beleške, zamolite svaku osobu da podeli svoje odgovore sa drugom osobom u grupi. Par zajedno treba da kaže šta su naučili o praštanju i preprekama koje im otežavaju da oprostite.
2. Setite se jedne osobe u svom životu kojoj treba da oprostite ili kojoj treba da pokažete blagodat. Napišite pismo toj osobi.
3. Osmislite biblijsku lekciju o blagodati i praštanju.

11. BIBLIJSKA DOKTRINA JEDINSTVO U SLUŽBI BOGU

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Otkrivenje 4,8-11.

Učenici će:

Saznati: Odrediće šta je pravo bogosluženje i kakva je njegova uloga u velikoj borbi između Boga i sotone.

Osetiti: Gajiće osećanje poštovanja i zahvalnosti prema tome ko je Bog i šta je učinio za njih.

Činiti: Slaviće Boga i srcem i umom.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Pravo bogosluženje

- A. Šta se podrazumeva pod rečju „bogosluženje“? Koje radnje se mogu smatrati delom bogoslužnja?
- B. Kako možemo razlikovati pravo i lažno bogosluženje?
- C. Kako možemo osigurati da Bog ostane u središtu našeg bogoslužnja?
- D. Kakvu ulogu bogosluženje ima u Trostrukoj anđeoskoj vesti?

Osetiti: Božja veličina

- A. Koji aspekt Božjeg karaktera je vama najznačajniji? Koji aspekt najviše govori o vašoj situaciji danas?
- B. Kakva osećanja vam dolaze na um kada razmišljate o tome šta je Bog učinio za vas?

Činiti: Odgovoriti celim svojim bićem

- A. Po čemu se slavljenje Boga srcem razlikuje od slavljenja Boga umom?
- B. Kako ova dva vida slavljenja izgledaju u praksi?

Zaključak: Bogosluženje obuhvata ukazivanje časti i poštovanja, kao i službu i poslušnost. Božji karakter i dela otkupljenja podstiču odgovor Njegovih stvorenja u vidu službe dok zajedno uviđaju svoju zavisnost od Boga.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Otkrivenje 14,6.7.

Ključno načelo duhovnog rasta: Pravo bogosluženje je iskreni odgovor na to ko je Bog i šta je učinio za nas.

Samo za učitelje: Bogosluženje je ključno pitanje u poslednjim vremenima. Identitet onoga kome služimo određuje našu vernost. Na početku proučavanja naglasite koliko je važno da tačno utvrdimo kome služimo.

Uvodni razgovor:

Jednog letnjeg dana Džon je odlučio da ubere nekoliko pečuraka koje su rasle u blizini njegovog doma. Pohađao je kurs za branje pečuraka i znao je kako da ih razlikuje. Ugledao je pečurke koje je smatrao jestivima i ubrao ih za večeru. Nameravao je da ih proveri sa jednim poznavaoцем pečuraka da bi bio siguran da su jestive, ali je zakasnio na sastanak. Siguran u svoj sud da su pečurke zaista jestive, pripremio ih je za večeru i pojeo. Međutim, Džon je pogrešio u određivanju vrste pečuraka. Pojeo je veoma otrovnu vrstu koja uništava jetru i često izaziva smrt. Osam časova kasnije, Džon je počeo da povraća, a testovi su pokazali da su jetra i bubrezi teško oštećeni. Džon je preživio, ali njegova greška skoro da ga je koštala života.

Apostol Jovan nas upozorava da treba da budemo podjednako obazrivi kada utvrđujemo šta je predmet našeg bogoslužjenja. Bog je jedini kome treba da služimo i naše bogoslužjenje treba da odražava našu vernost Njemu.

Za razgovor:

Zašto je razlikovanje jestivih i otrovnih pečuraka bilo teško? Na osnovu čega je Džon trebalo da napravi razliku među njima? Kako vam odgovor koji ste dali može pomoći da razmislite o tome kako vi razlikujete pravi sistem bogoslužjenja od lažnog?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: U ovom odeljku proučavaćemo o karakteristikama službe Bogu i njegovoj ulozi u velikoj borbi. Naglasite da je razumevanje iz čega se sastoji služba Bogu osnovno da bismo sprečili sotonu da nas prevari lažnim oblicima bogoslužjenja. Ne dozvolite da razred skrene sa teme i započne razgovor o načinima bogoslužjenja i o tome kome se šta više sviđa.

BIBLIJSKI KOMENTAR

1. Karakteristike bogoslužjenja

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Otkrivenje 4,8-11)

U Bibliji se mnoštvom reči na grčkom i jevrejskom jeziku opisuju različiti aspekti službe Bogu. Jevrejske reči za bogoslužjenje naglašavaju ukazivanje časti, poštovanje i divljenje usredsređujući se na klanjanje, padanje ničice ili iskazivanje pokornosti pred drugom osobom na neki drugi način. Međutim, obožavanje Boga u Starom zavetu ne ograničava se na fizičku radnju. Ono takođe obuhvata koncepte poslušnosti i službe koji su pokazatelji istinitosti našeg bogoslužjenja. Isaija jasno ukazuje da samo vršenje određenih aktivnosti bez poslušnosti uopšte ne predstavlja službu (Isaija 1,10-17; Isaija 58).

U Novom zavetu pronalazimo sličnu raznolikost reči koje znače pokloniti se, poštovati, ukazati čast i odanost, služiti. Najčešća reč za bogoslužjenje u Novom zavetu je *proskyneō*, koja doslovno znači „ljubiti“. Verovatno se odnosi na običaj ukazivanja časti caru ili zvaničniku klečeći pred njim i ljubeći mu stopala, postupak koji se shvata kao priznanje zavisnosti ili pokornosti osobi od autoriteta (vidi: Vilijam F. Arndt, F. Vilbur Gingrich, Frederik V. Danker, Valter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature* [Chicago: University of Chicago Press, 2000], str. 882). Na osnovu upotrebe ove reči za opis službe Bogu, možemo zaključiti da je više od fizičkog postupka ljubljenja ili

klanjanja njome naznačeno. Pokloniti se Bogu znači uvideti Njegovu veličinu i veličanstvo, shvatiti da je On Stvoritelj, a mi stvorenja, priznati svoju nedostojnost, bespomoćnost i potpunu zavisnost od Njega. Takvo priznanje takođe sa sobom nosi spremnost da prihvatimo Božju vladavinu u svom životu.

Pravo bogoslužjenje ima nekoliko važnih karakteristika. Prvo i najvažnije, usmereno je na Boga i samo na Njega (5. Mojsijeva 6,13; Matej 4,10). Drugo, nikad se ne vrši pod prisilom. To je spontani odgovor na Božji karakter i Njegova dela otkupljenja učinjena u našu korist. Potiče iz srca, a ne očekivanja drugih. Treće, služba Bogu nije samo jutarnja aktivnost Subotom ili deo zajedničkog bogoslužjenja. To je način života. Mi treba svojim životom da odgovorimo na ono što je Bog učinio za nas. Stvorenja u prestonoj dvorani, prikazana u 4. poglavlju Otkrivenja, neprestano su slavila Boga, dan i noć. Iako ovakva snažna posvećenost bogoslužjenju nije moguća u našem životu, ova slika upućuje na ideju da svaka naša reč i delo treba da ukaže čast Božjem imenu.

Pravo bogoslužjenje ima mogućnost da nas ujedini onako kako je inače nemoguće. Kada usredsredimo svoj život na slavljenje Središta svoje vere, manja je verovatnoća da ćemo zapažati stvari koje nas dele. Bilo da smo sami ili na bogoslužjenju, mi se udružujemo u bogoslužjenju sa drugima širom sveta slaveći Boga. Prema tome, bogoslužjenje nam pruža priliku da prepoznamo da smo deo nečega što prevazilazi nas same. U isto vreme, bogoslužjenje nas podseća da zavisimo od Boga. Ponos i ljubomora, koji doprinose neskladu, nestaju kada shvatimo da smo svi stvorenja koja zavise od Boga.

Razmislite o ovome:

U kom smislu se poslušnost može smatrati službom Bogu? Kako izgleda život posvećen službi Bogu?

2. Služba Bogu i velika borba

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Otkrivenje 14,6-12)

Važnost da shvatimo šta predstavlja prava služba Bogu istaknuta je središnjom ulogom koju ona ima u Trostrukoj anđeoskoj vesti i širem kontekstu velike borbe između Boga i sotone. Borba je započela sotoninom pobunom na Nebu i njegovim oholim poređenjem sa Bogom (Isaija 14,14). Kosmički rat se nastavlja izazivanjem samog Božjeg karaktera. Dok Bog pokazuje svoj karakter izlivanjem ljubavi i blagodati, što podstiče naš odgovor u vidu službe Njemu, sotona podstiče na službu prevarom. On nastoji da pomeri pažnju usmerenu na Boga postavljajući drugi sistem bogoslužjenja. Poruka prvog anđela predstavlja podsetnik da je Bog, Stvoritelj univerzuma, jedina Ličnost koja zaslužuje da joj se služi. Poštovanje sedmog dana Subote, koju je On posvetio, predstavlja čin službe i vernosti Njemu. Međutim, ograničiti taj čin samo na dan bogoslužjenja znači propustiti sveobuhvatne implikacije poruke. Slavljenje Tvorca ne čini se samo neposrednim proslavljanjem Njega na dan koji je odredio, već i poštovanjem Njegovih dela stvaranja. Poruka drugog anđela prikazuje Božju ljubav i blagodat, pružajući opomenu onima koji su zavedeni lažnim pristupima spasenju i službi Bogu. Konačno, u Trećoj anđeoskoj vesti vidimo da odluka da u svojoj službi budemo usredsređeni na pogrešnu stranu na kraju vodi u smrt, dok odluka da služimo samo Bogu vodi u život. Pošto je Bog Stvoritelj i Održavalac života, ne očekujemo ništa manje. Kada prekinemo vezu sa Izvorom života, čeka nas samo smrt.

Razmislite o ovome:

Šta mislite zašto je pitanje kome služimo u središtu Trostruke anđeoske vesti? Kako možete biti sigurni da služite Stvoritelju i da nećete dozvoliti sotoninim lukavstvima da vas zbune? Na koje načine nas sjedinjuju poruke trojice anđela?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Mi često ograničavamo službu Bogu na dešavanja Subotom ujutru. Međutim, služba Bogu je mnogo više od toga. Pomozite razredu da istraži šire dimenzije bogoslužnja.

Za primenu:

1. Služba Bogu je mnogo više od pevanja pesama i molitve. Šta mislite zašto retko razmišljamo o službi Bogu izvan Subote i drugih verskih službi?
2. Šta mislite zašto pojedinci ne nalaze puni smisao u bogoslužnju? Kako to može da se odrazi na ostatak njihove sedmice?
3. Kako službu Bogu možemo učiniti načinom života?
4. Da li je vaše trenutno učešće u bogoslužbenim aktivnostima odgovor koji ste dali iz celog srca?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Pozvani smo da se poklonimo Bogu koji nas je stvorio i otkupio. Sledeće aktivnosti pomoći će učesnicima da se usredsrede na Boga, Središte našeg bogoslužnja.

Aktivnost:

1. Pripremite odgovarajući materijal za bogoslužnje koji će pomoći ljudima da se usredsrede na različite aspekte Božjeg karaktera.
2. Isplanirajte veče molitve. Osmislite ga tako da se učesnicima predstavi jasan cilj molitve, da se redovno mole u toku večeri i da se menja način molitve za svaki cilj.
3. Odslušajte pesmu koja uzvisuje Božju veličinu i veličanstvo. Zatim se molite da vam Bog pomogne da na nove načine iskusite Božju lepotu i karakter.
4. Pokažite razredu uobičajene predmete iz domaćinstva. Zamolite ih da razmisle na koji način je Bog poput svakog od tih predmeta. Zatim zahvalite Bogu što vam pomaže da se setite mnogih dimenzija Njegove prirode i karaktera.

12. BIBLIJSKA DOKTRINA CRKVENA ORGANIZACIJA I JEDINSTVO

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Matej 20,26.

Učenici će:

Saznati: Razmotriće karakteristike crkvene organizacione strukture i njen autoritet koji pomažu da se neguje jedinstvo Crkve.

Osetiti: Gajiće poniznost, ljubav i voljnu pokornost umesto sebičnog ponašanja.

Činiti: Odlučiće da podrže pokušaje da neguju jedinstvo u Crkvi.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Autoritet i jedinstvo

- A. Na koje načine priznanje Hrista kao Glave Crkve utiče na donošenje odluka i autoritet njenih vođa?
- B. Zašto je Isus bio istrajan u tome da duhovne vođe ne budu nalik na vođe rimskog sveta?
- C. Kako crkvena disciplina prikazuje ljubav i u isto vreme čuva doktrinalnu čistotu i jedinstvo Crkve?

Osetiti: Poniznost nasuprot oholosti

- A. Koje osobine i stavovi vođe podstiču jedinstvo?
- B. Kako ovakvi stavovi utiču na podstrek i primenjivanje crkvene discipline?
- C. Kako možemo negovati stavove poniznosti i pokornosti u odnosu sa drugima umesto oholosti i sebičnog ponašanja?

Činiti: Negovanje jedinstva

- A. Kakve korake treba da preduzmete da biste pomogli vođama Crkve u održavanju crkvenog jedinstva?
- B. Na koje načine možete iskoristiti svoje duhovne darove da biste izgradili Crkvu i gajili jedinstvo?

Zaključak: Vernici priznaju Hrista za Glavu Crkve. Ipak, stepen ljudske organizacije je važan za misiju i jedinstvo Crkve. Vođe neguju jedinstvo poniznom službom, podržavanjem istine, zalaganjem za disciplinu i organizovanjem crkvene misije.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Matej 20,25-28.

Ključno načelo duhovnog rasta: Crkvena organizaciona struktura pomaže misiji i jedinstvu Crkve kada se poštuje Hristov vrhovni položaj, a njene vođe pokazuju ljubav, poniznost i vernost u svom životu.

Samo za učitelje: Koncept vođe koji primenjuje silu nad drugim ljudima nije u skladu sa modelom vlasti koji je Isus pokazao svojim učenicima. Hrišćanski vođa treba da bude ponizan i da služi. Na početku proučavanja naglasite vrednost toga da vođe budu sluge i da pokažu poniznost.

Uvodni razgovor:

Mahatma Gandhi borio se početkom dvadesetog veka za nezavisnost Indije koja je bila pod britanskom vlašću. Kao pobožni hindus nosio je jednostavnu odeću i živeo životom dobrovoljnog siromaštva, služeći siromašnima u društvu i poistovećujući se sa njima. Dobrovoljno se javio da neguje one koje su drugi izbegavali, kao što su ljudi oboleli od gube ili pneumonske kuge. Posvećen pasivnom otporu, neprestano je pokazivao poniznost u odnosu sa drugima. Ironično je to što je Gandija privukao Isusov život, ali je odbacio hrišćanstvo jer hrišćani nisu živeli poput Hrista iz Biblije.

Hrišćani su pozvani da služe. Iako Gandhi nije bio hrišćanin, dao je primer kako vođa može da postupa kao sluga, služeći drugima i stavljajući potrebe drugih ispred ličnih potreba.

Za razgovor:

Šta je Gandijevo vođstvo činilo toliko snažnim? Zašto je mogao da oblikuje takav način vođstva u kome vođa postupa kao sluga? Na koji način ovakva vrsta vođstva privlači pažnju na cilj koji pojedinac predstavlja?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Svaki aspekt crkvene strukture vlasti nudi priliku da se suprotno kulturološkim shvatanjima pokaže ljubav, poniznost i vernost koje neguju jedinstvo Crkve. Naglasite koliko su Hristov vrhovni položaj i služba važni u shvatanju uloge vođe u Crkvi.

BIBLIJSKI KOMENTAR

1. Struktura vlasti

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Efescima 5,23-27; Matej 20,25-28)

Crkva je Božje delo i svojina čija je Glava Hristos. Postoji kao Božji predstavnik na Zemlji sa posebnom misijom da pokaže Božji karakter. Isusova molitva u 17. poglavlju Jevanđelja po Jovanu ukazuje da jedinstvo između vernika doprinosi uspehu crkvene misije (Jovan 17,20-23). Veoma važno i za jedinstvo i za misiju jeste Hristov vrhovni položaj. Kao Glava tela (Kološanima 1,18), Isus daje identitet Crkvi i Izvor je njenog života. Prema tome, postojanje i napredak nas kao Crkve zavisi od Njega. Slika Crkve kao tela takođe nas podseća da Glava usmerava Crkvu i upravlja njome. Bez Glave drugi delovi tela ne mogu da funkcionišu zajedno. Upravo je Glava ta koja sjedinjuje i vrši koordinaciju delova tela kako bi ono izvršilo svoju misiju.

Ipak, Hristos je poverio deo svoje vlasti Crkvi kako bi uz vođe uspešnije delovala. Elen Vajt je tvrdila da je „evanđeoski poredak“ unutar Crkve „neophodan da bi u Crkvi vladalo jedinstvo vere“ (*Early Writings*, str. 100) Ona je prvobitno iznela svoje mišljenje u ključnom trenutku u adventističkoj istoriji kada je unutar pokreta vladala slaba organizacija. Crkva je postojala u vidu nepovezanih grupa vernika kojoj je nedostajala osnovna struktura vlasti. To je bio problem za jedinstvo i misiju Crkve. Naročito je zabrinjavajuća bila ugroženost Crkve lažnim učenjima zbog učitelja koji su isticali čudne i lične planove.

Poziv da se uspostavi evanđeoski poredak bio je prema tome neophodan da bi se zaštitilo jedinstvo Crkve.

Međutim, moramo se potruditi da shvatimo kakvu ulogu vođe imaju u Crkvi. Oni su pozvani na oblik vlasti suprotan kulturološkim shvatanjima, koji obuhvata službu umesto dominacije. Iako to nije uvek očigledno u prevodu Biblije, Pavle i drugi novozavetni pisci pažljivo su izbegavali da opisuju ulogu crkvenih vođa grčkim izrazima koji su se obično koristili za opisivanje uloge vođe u sekularnom društvu. Takođe, učenicima je posebno savetovano da ne vladaju drugima kao neznabošci (Matej 20,25-28).

Model vođstva kada vođa postupa poput sluge doprinosi skladu i jedinstvu Crkve upravo zato što je prožet poniznošću, nesebičnošću i što utiče na osposobljavanje drugih. Vođe koje služe izvršavaju delo slušajući i služeći, a ne zahtevajući da se postupa po njihovom. Oni su usredsređeni na misiju Crkve, a ne da se njihovo ime proslavi (vidi: 1. Petrova 5,2.3). Crkvene vođe takođe doprinose jedinstvu Crkve time što ostaju u zajednici sa Hristom, čuvajući istinu koja nas sjedinjuje i oblikujući vrednosti zdravih odnosa.

Tekst iz 2. Timotiju 2,15. takođe nagoveštava da vođe treba da budu poštene i prave i u učenjima i u svom ponašanju. Moraju se čvrsto i verno držati istine, i, istovremeno, ponašati u skladu sa Jevanđeljem koje propovedaju. Prava služba proističe iz istinskog odnosa sa Bogom, koji je pod uticajem istine Jevanđelja.

Razmislite o ovome:

Na koje načine je Hristovo vođstvo vidljivo u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi? Na šta Hristovo poređenje sa Glavom upućuje kad je reč o ulozi ljudskih vođa? Kako model vođstva po kome vođa postupa kao sluga podstiče misiju Crkve?

2. Disciplina i jedinstvo

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Galatima 6,1.2; Matej 18,15-20)

I pored najboljeg oblika vođstva, postoje trenuci u crkvenom životu kada je potrebna disciplina, i radi pojedinaca i radi Crkve. Iako se čini da je crkvena disciplina postala manje popularna u 21. veku, ipak ima važnu ulogu u održavanju jedinstva Crkve.

U svojoj knjizi *Church Discipline: How The Church Protects the Name of Jesus* (Wheaton, Ill.: Crossway, 2012), Džonatan Limen utvrđuje četiri načina na koja crkvena disciplina predstavlja postupak ispunjen ljubavlju koji štiti jedinstvo Crkve i unapređuje misiju. Prvo, crkvena disciplina pokazuje ljubav prema pojedincu pomažući mu da prepozna svoje pogreške, a samim tim i potrebu za pokajanjem. Crkvena disciplina je po svojoj prirodi isceljujuća, ne samo kaznena. Drugo, crkvena disciplina pokazuje ljubav prema Crkvi zato što nastoji da zaštiti od nevolja i iskušenja one koji su novi ili slabi u veri. Treće, crkvena disciplina pokazuje ljubav prema svetlu izvan zidova Crkve dozvoljavajući Crkvi da iznese svedočanstvo koje tačnije prikazuje preobražavajući silu Jevanđelja. Na kraju, crkvena disciplina pokazuje ljubav prema Hristu i kroz poslušnost i kroz čuvanje Njegovog ugleda.

Razmislite o ovome:

Kada je potrebna disciplina? Šta mislite zašto su neke crkve suzdržane u primenjivanju crkvene discipline? Da li se slažete sa izjavom Džonatana Limena da je disciplina postupak ispunjen ljubavlju koji štiti Isusovo ime? Zašto se slažete i zašto ne? Na koje načine smatrate da crkvena disciplina utiče na misiju Crkve?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Pitanja za primenu omogućavaju učiteljima da se usredsrede na jednu od dve teme: ili 1) vođa kao sluga ili 2) povezanost između crkvene discipline i ljubavi.

Za primenu:

1. Kako se slažu ideje o vlasti i službi?
2. Šta podstiče oblik vlasti u kome vođa postupa kao sluga?
3. Kako mirite Isusov nalog da ne sudimo drugima sa potrebom za crkvenom disciplinom?
4. Kako se prema vašem iskustvu primenuje crkvena disciplina? Kako se ono što ste zapazili slaže sa pokazivanjem ljubavi koje je prethodno istaknuto? Kako možemo osigurati da se koristi u isceljujućem smislu?
5. Kakva razlika može da postoji u načinu na koji se bavi javnim i ličnim gresima?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Lako je da ograničimo ulogu vođe kao sluge na one koji rade u upravi Crkve, ali svi vernici su pozvani da koriste svoje duhovne darove i služe Crkvi. Razgovarajte o ulozi duhovnih darova u izradnji Crkve. Pomozite svom razredu da shvati potrebu da svaki vernik treba voljno da služi.

Aktivnost:

Slušajte izabrane pesme koje govore o služenju drugima i razmišljajte o njihovim rečima. Zatim razmislite kako na praktičan način možete služiti i Crkvi i zajednici. Ima mnogo hrišćanskih pesama koje se bave temom službe, naročito službom koja se odnosi na svet izvan Crkve.

13. BIBLIJSKA DOKTRINA KONAČNO OBNAVLJANJE JEDINSTVA

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: 2. Petrova 3,13.

Učenici će:

Saznati: Prisetiće se Božjih obećanja da će ponovo stvoriti svet i obnoviti jedinstvo i sklad u kome su Njegova stvorenja prvobitno živela.

Osetiti: Čeznuće za vremenom kada će njihovo jedinstvo sa Hristom biti u potpunosti ostvareno.

Činiti: Živeće životom nade dok željno iščekuju ispunjenje Božjih obećanja.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

Saznati: Sigurnost obnavljenja

A. Zašto možemo biti sigurni da će Bog ispuniti svoje obećanje o skladnoj budućnosti?

B. Šta opis novog neba i nove Zemlje otkriva o Božjem karakteru i Njegovom idealu za Njegova stvorenja?

Osetiti: Čeznja za jedinstvom

A. Kako biste opisali razliku između života na novoj Zemlji i sadašnjeg života?

B. Kada razmotrite svoj život i odnose, čemu je najviše potrebno obnavljenje?

C. Šta je najprivlačnije u opisu koji Jovan i proroci daju o životu na novoj Zemlji?

Činiti: Život nade

A. Na koje načine poverenje u Božje obećanje da će stvoriti sve novo utiče na vaš život upravo sada?

B. Kako izražavate svoju nadu u svakodnevnim odnosima?

Zaključak: Možemo biti sigurni u obećanje o novom nebu i novoj Zemlji na kojoj neće biti ni traga greha ili nesklada. Na novoj Zemlji sva stvorenja iskusiće mir i jedinstvo koje je Bog planirao za njih.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Otkrivenje 21,1-5.

Ključno načelo duhovnog rasta: Pozvani smo da živimo u nadi dok čekamo vrhunac istorije spasenja. Tada će jedinstvo u Hristu i sa ostalim stvorenim bićima biti potpuno ostvareno.

Samo za učitelje: U uvodu u lekciju, usredsredite se na sigurnost Drugog dolaska i Božje obećanje o novom nebu i Zemlji bez greha. Pomozite razredu da shvati da ta sigurnost vodi ka nadi koja na vidljiv način treba da utiče na hrišćanski život.

Uvodni razgovor:

Dvadeset drugog oktobra 1844. godine Vilijam Miler i na hiljade drugih hrišćana čekali su Hristov povratak. Čekajući, radosno su pevali pesme i pokušavali da zamisle kako će izgledati kada konačno budu sa Gospodom.

Miler je odredio da će se proročanstvo o 2300 dana i noći iz Knjige proroka Danila ispuniti toga dana. Pretpostavio je da ovo ispunjenje ukazuje na datum Hristovog dolaska. U svojoj čežnji da budu sa Isusom, mileriti su širili vest o Isusovom skorom povratku svima koje su poznavali. Uvereni u Božju vernost da će održati svoja obećanja, mnogi su prodali ili poklonili svoju imovinu. Takva je bila njihova sigurnost i nada.

Slično se događalo u toku istorije kada su drugi proučavaoci Biblije određivali datume Gospodnjeg dolaska. Iako su pogrešili u shvatanju da svako može da zna vreme Drugog dolaska, mileriti i oni koji su nastavili da određuju datume pokazali su da nada u ispunjenje Božjih obećanja treba da izvrši uticaj na naš život upravo sada.

Za razgovor:

Kakav uticaj je očekivanje Drugog dolaska izvršilo na milerite? Kakav uticaj sigurnost Isusovog dolaska ima na vaš život? Da li je važno to što ne znate vreme kada će se ispuniti Božje obećanje? Kako na najbolji način možete da živite nadajući se novoj Zemlji i obnovljenju odnosa?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Ovaj odeljak bavi se pažljivim proučavanjem prirode i razmere obnovljenja obećanog u Pismu.

BIBLIJSKI KOMENTAR

1. Ponovo stvoreno nebo i Zemlja

(Podsetite se u razerdu sledećeg teksta: Otkrivenje 21,1-6)

Stvaranje i otkupljenje su tesno povezani u narativu Pisma. Iako je naša pažnja često usmerena na plan otkupljenja, izveštaj o stvaranju pruža kontekst zahvaljujući kome možemo da shvatimo plan otkupljenja. Izveštaj o stvaranju posebno opisuje brižno stvaranje čoveka od praha i Stvoriteljev lični dodir kada je udahnuo život u nepokretan oblik. Izveštaj o stvaranju opisuje ideal koji je Bog imao na umu za svoja stvorenja: svet koji je neukaljan grehom, u kome vladaju mir i sklad, i gde je razgovor sa Bogom licem k licu bio moguć.

Kada je greh pokvario savršen svet Božjeg stvaranja, plan za obnavljanje Božjeg ideala već je bio spreman. Plan je obuhvatao otkrivenje božanskog ideala u utelovljenom Božjem Sinu, koji je umro da bi pomirenje između Boga i ljudi učinio mogućim. Međutim, Njegovo utelovljenje nije bilo kraj. Poslednja dva poglavlja Otkrivenja nagoveštavaju da će Bog ponovo stvoriti svet da bi ostvario prvobitni ideal u kome će ponovo vladati mir i sklad.

Jovanov opis novog neba i nove Zemlje u 21. poglavlju Otkrivenja je pažljivo sastavljen. Sadrži sliku iz Knjige proroka Isaije (naročito iz 60. i 65. poglavlja) i Knjige proroka Jezekilja (naročito od 40. do 48.

poglavlja), kao i teme koje ga povezuju sa obećanjima sadržanim u sedama pisama upućenim crkvama. Novo nebo i nova Zemlja zauzimaju mesto prethodnog neba i Zemlje, koji „prodoše“ (Otkrivenje 21,1). Svet više nije ukaljan grehom.

Takođe nam je rečeno da na novoj Zemlji neće više biti mora. Ova izjava može zvučati neobično površnom čitaocu; međutim, moguće je da se u ovom tekstu reč „more“ koristi kao metafora. Prema jevrejskom shvatanju more se simbolično povezuje sa zlom, tlačenjem, sa onim što je zastrašujuće (uporedite: Otkrivenje 13,1). Kada Jovan tvrdi da nema mora na novoj Zemlji, on ukazuje da nema više razloga da se plašimo zla, jer su svi njegovi tragovi uklonjeni. (Vidi: Ranko Stefanović, *Revelation of Jesus Christ* [Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2002], str. 575.576) Odsustvo zla se kasnije ističe Jovanovom tvrdnjom da će suze biti otrte, jer je uzrok plača uklonjen, zajedno sa svim onim što je povezano sa starim načinom života. Ono što je uništilo odnose više ne postoji.

Od najveće važnosti u Jovanovom opisivanju nove Zemlje je izjava da će Bog nastaviti sa svojim narodom i biti njihov Bog. „Naš večni dom će, prema tome, biti karakterističan po zajednici u najuzvišenijem smislu. To neće biti dom samo stvorenjima već i Trojedinom Bogu. Onaj koji je kroz svu večnost zajednica Ličnosti – Oca, Sina i Svetog Duha – kraseće novu zajednicu svojim božanskim prisustvom.“ (Stenli Grenc, *Created for Community* [Grand Rapids, Mich.: Baker, 1998], str. 292.293) Bog je hodao Edemskim vrtom sa Adamom i Evom, pokazao je svoje prisustvo na prikriiveni način u starozavetnom Svetilištu, ali oba puta se povukao. Kada sve što stoji između Boga i čoveka bude uklonjeno, ljudi će ponovo moći da lično razgovaraju sa Bogom. On će se ponovo sjединiti sa svojim narodom, a jedinstvo sa Bogom povlači sa sobom jedinstvo sa ostalim otkupljenima, jer će ponovo u potpunosti odražavati Božje obličje.

Razmislite o ovome:

Šta je novo kada je reč o novom nebu, novoj Zemlji i novom Jerusalimu? Kako će ova nova dela stvaranja biti povezana sa starim? Jovan zaista govori o „izvorima vode žive“ (Otkrivenje 21,6) i „reci vode života“ (Otkrivenje 22,1.2) na novoj Zemlji. Šta predstavlja ova voda?

2. Sklad među svim delima stvaranja

(Podsetite se u razredu sledećeg teksta: Isaija 11,1-10)

Lako je usredsrediti svoju pažnju samo na preimućstva koja će nova Zemlja omogućiti ljudskim bićima. Međutim, činiti tako znači izostaviti šire svedoćanstvo Pisma. Naše ponovno ujedinjenje sa Bogom samo je deo izveštaja. Isaija kaže da će sklad takođe postojati među ostalim delima stvaranja.

U 11. poglavlju Knjige proroka Isaije nalazimo da su Božja pravednost i pravda u središtu Njegovog carstva. Ove karakteristike podupiru mir i sklad koji su opisani u tekstu od 6. do 10. stiha.

Isaijin opis života na novoj Zemlji obuhvata prikaz najsurovijih predatora koji mirno leže kraj svoga plena i ljudi. Isaija se približava čitaocu slikom deteta koje vodi domaće životinje – uobičajena praksa u izrailjskoj istoriji, koja se i danas može zapaziti među nomadskim narodima. U ovom tekstu, životinje koje predstavljaju najveću opasnost za stado prikazane su kako jedu i leže pokraj stada na vrelini dana. Mir i sklad među svim delima stvaranja je dalje istaknut naglašavanjem da čak i najmlađe dete može bezbedno da se igra sa životinjama koje bi obično predstavljale priličnu opasnost i za odrasle.

Razmislite o ovome:

Kako je tekst Isaija 11,1-5. povezan sa tekstom od 6. do 10. stiha? Kakav odnos vlada između mudrosti, pravednosti, pravde i mira? Kakvo obrazloženje je dato za mir u ovom tekstu? Šta se u ovom kontekstu podrazumeva pod znanjem Gospodnjim?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Znanje o obnovljenju koje Bog namerava da uspostavi u budućnosti ne treba smatrati zanimljivom beznačajnom sitnicom ili izgovorom za nezalaganje za sklad među Božjim narodom već sada. Pomozite učenicima da se usredsrede na poseban uticaj koji nada o obnovljenju treba da ima na njihov život.

Za primenu:

1. Kakav uticaj činjenica da je Božje reč istinita i pouzdana ima na vaš život?
2. Zašto je važna činjenica da će Bog nastaviti među svojim narodom licem k licu? Iako sada ne vidimo Boga licem k licu, On je ipak među nama. Kako sada možemo iskusiti zajednicu sa Njim?
3. Ako će sve biti ponovo stvoreno, zašto je važno šta sada činite sa resursima u svom okruženju?
4. Uporedite obećanja data crkvama u 2. i 3. poglavlju Otkrivenja sa opisom nove Zemlje u 21. i 22. poglavlju Otkrivenja. Kakve sličnosti pronalazite? Šta tekstovi govori o tome kako nada u obnovljenje treba već sada da utiče na naš život?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Otkrivenje 21 i Isaija 11 predstavljaju živu sliku sklada i zajednice koje ćemo doživeti na novoj Zemlji. Pomozite učenicima da shvate obim i stvarnost te slike kako bi mogli težiti onome što će doći i tu nadu podeliti sa drugima.

Aktivnosti:

1. Napravite kolaž na kome ćete uporediti sadašnje odnose sa odnosima kakvi su opisani na novoj Zemlji.
2. Podelite nadu koju imate u nov početak sa nekim ko treba da zna da postoji nešto izvan njihovih problema.